

Демонологія

Релігійна сфера

Чи знає хто оце пісеньку, вітаю вас з найтеплішими почуттями християнського братерства та любов'ю Христа, хто знає цю пісеньку: “Піклується Він про тебе”? Ви знаєте її? Гарзд, побачимо, вийде в нас чи ні. Знаєте її, сестро? Знаєте? Отож:

Піклується Він,
Про тебе завжди.
В найважчу годину
Піклується Він.

Так це ж непогано. А нумо зараз ще раз.

Піклується Він,
Про тебе завжди.
В найважчу годину
Піклується Він.

[Порожнє місце на стрічці—Ред.]

² Наш Небесний Отче, ми дякуємо Тобі за те, що Ти справді піклуєшся про нас і виявив нам Свою любов, настільки що Ти надіслав Свого улюбленого Сина, щоб. . . невинного Сина Божого, зайняти місце винних грішників. Які ми вдячні Тобі, що ми дійсно не були Тобі байдужі, та потурбувався про нас, бо це зробив! І ми дуже Тобі вдячні, Господи. Сьогодні вдень ми раді згромадитися тут під шпильми небес, та прохати про Твої благословення на це служіння. Подаруй, Господи, щоб кожний з присутніх — чоловік, жінка, хлопець чи дівчина зараз заглибилися у вивчення Святого Письма. Бо стикаємося зі світом, який контролює сатана. І, Отче, я прохаю, щоб коли вивчатимемо силу демонів і що вони роблять з людьми, Ти дав нам велику віру, і сталося багато великих ознак та чуд. Бо прохаємо це в Ім'я Христа та задля Божої слави. Амінь.

³ Ми, предмет для розгляду сьогодні, швидко перейдемо до нього, ніби, здається, хвилин на п'ятнадцять раніше. Це знову про *Демонологію*.

⁴ І от, ось щойно надійшло повідомлення від приятелів, брат Білер. І у середині липня починаємо в Африці. Тому все вирішено, все зараз узгоджено. І брат Бакстер не зможе поїхати цього разу, тож мені доведеться їхати до Африки самому. Отож, поїду туди з. . . хай. . . Зараз за мене треба молитися, щоб Господь допоміг мені, бо в цьому випадку це

справді буде потрібно, отам серед. . . Розраховую, що на тому зібранні буде щонайменше двісті тисяч людей.

⁵ І я отут записав одне видіння. Хочу, щоб вам воно пішло на користь. Це сталося в грудні. Якось вранці був у кімнаті, як приходять Ангол Господній. Я. . . Розумієте, за перебування там, я не послухався Бога, і підхопив амебу. Кожному відомо—відомо, що таке амеба — паразит, який проникає. . . майже вбиває. Бо зробив те, чого Бог наказав мені не робити. Хто чув про ці події? Вважаю, дехто з присутніх чули. Знаю, що у церкві чули розповідь про цей випадок. Бог сказав мені поїхати до одного місця і не їхати в *оце* місце, і повернутися до іншого місця. А мене віддмовили проповідники. Та ці проповідники чудові, і це мої брати, але треба уважати на слова Божі. Ясна річ. Розумієте? Бо місія одна.

⁶ Хто пам'ятає, як одного разу у Біблії було двоє пророків? І одному Господь сказав, каже: “Іди до *того* місця. І в—в жодному разі не йди. . . Вертайся іншою дорогою”, — і так далі. І—і сказав: “Там нічого не їж і не пий”.

⁷ І його перестрів інший правдивий пророк та каже: “Господь прийшов до мене після того, як Він приходив до тебе”. І каже: “Ходи до мене”. І той пророк послухався слів іншого і через це втратив життя. Бачите, треба робити те, що тобі скаже Бог, не зважаючи на чийсь слова.

⁸ І от, я. . . В цьому видінні, Він. . . Воно розбудило мене, тринадцятого вересн-. . . чи грудня. І—і коли сидів на ліжку, розмірковував про майбутнє. Я. . . Коли повернувся, мене ледь не запровадили до ізолятору, бо ці паразити були геть скрізь. І коли приїхав мене обстежили. І, за благодаттю Божою, мене просто відпустили додому, бо дуже розповсюдилися. А я ж помолився та пішов до тих служителів, сказав: “Господь сказав мені не їхати в той бік”.

Сказали: “Таж Бог не тільки з тобою розмовляє”.

⁹ Я сказав: “Колись таке уявлення було в Корея”. І отожд, але пішов, узяв трохи листя і поклав його їм на ноги, і сказав: “Запам'ятайте, в Ім'я Господа, якщо ми поїдемо туди, буде невдача і ми всі поплатимся за це”. І, звісно ж, ми поплатилися! Ще й як! Ми всі ледь не вмерли. І отожд, коли поверталися. . .

¹⁰ У тих чужих країнах багато з чим стикаєшся. Наприклад, якщо вкусить якась крихітна блоха, почнеться кліщова лихоманка. І оця крихітка, якщо вкусить, коли свербітиме, чухати не можна. Треба уважати, коли він чорний — не витягуй. В нього крихітна голівка, він залазить глибоко в шкіру, обертається ось *так* та зачіпляється. А якщо витягти — відривається голова. Він має віруса, який викличе параліч. Тож він. . . Не чухай і не витягуй його, а візьми трохи

товщу. Бо він дихає крізь спину. Капни на нього товцем, і він вилізе.

¹¹ А ще є крихітні комарі. Їх майже не чути. Прилітають нізвідки. [Брат Брангам плескає себе по руці—Ред.] Бодай торкнеться, і все — маєш малярю.

¹² І—а ще там є змія, яку називають мамба. Якщо вкусить, після укусу житимеш хвилини з дві.

¹³ І є жовта кобра. Після її укусу проживеш хвилин з п'ятнадцять. І якась отака підповзла настільки близько до моего сина, що той ледь не поклав руку їй на голову. Вже була ладна напасти, але ми швидко вистрілили.

¹⁴ І є чорна кобра. Та там є все, що завгодно! І ще небезпека через диких звірів, звичайно ж, леви, тигри чи леопарди та решти, із чим стикнешся в джунглях. А ще — хвороби, там просто найрізноманітніші хвороби.

¹⁵ І коли прийдеш, це все на тебе чекає. А до того ж, ще скрізь виклик кидають чаклуни, розумієте, та все їхнє ідолопоклонство та інше. Та ж оце, як приємно бачити, коли наш Господь миттю вщент змітає все це геть, і далі йти вперед.

І про пам'ятні події того часу, коли був там, як було чудово, що там відбувалося, я розповім колись на іншому зібранні, бо хочу торкнутися своєї сьгоднішньої теми *Демонологія*.

¹⁶ І от, але тут сидів та розмірковував, а яким буде кінець? І коли вертався з-за океану, я певен, протягом того часу навернулося десь під сто тисяч. І старий брат Босворт підійшов до мене. Каже, я кажу: “Що, брате Босворте?”

¹⁷ Він каже: “Я так пишаюся тобою, брате Брангаме!” Каже: “Ти—ти ж тільки починаєш життя”, — каже.

¹⁸ А я сказав: “Та, думаю, що це вже кінець”. Кажу: “Мені вже за сорок. Вважаю, що я змагався добрим змагом та закінчив свій біг”.

¹⁹ Він сказав: “Коли за сорок?” Кажу: “У такому віці я ще навіть не був навернений”. Кажу: “І досі все йде добре”. А йому було вже майже вісімдесят. І я криз . . .

Я подумав: “А що, може так і є”.

²⁰ Тож він каже: “Ні, зараз ти Брангам, який щойно зійшов з конвєсра. Треба просто зрозуміти, як ліпше впорядковувати зібрання та все інше”. Сказав: “Оце якби тобі отак з'явитися в Америці — коли б зібрання були б належним чином зорганізовані, коли б тобі шість вісім тижнів залишатися на одному місці і щоб усе це було зорганізовано та скрізь розголошено, — каже, — ти сам дечого б досяг, але й також

для нашого Господа”. Отож, ми затрималися на цьому, далі отак розмовляли, тож це було дуже—дуже присмно.

21 А далі, за якийсь час, я побачив видіння, коли я був у Америці, і воно прийшло до мене, і повернуло мене назад до Африки, і мені було показано те саме зібрання, що знаходилося там перед Дурбаном. І зображення першого зібрання почало бліднути в історії в напрямку на Захід. Почало з’являтися зображення другого зібрання і, коли воно сформувалося, виявилось, що воно більше від першого. І Він. . . я почув крик, і з Небес спустився Ангол, Він мав яскраве світло.

22 І Ангол Господній, який отут стоїть поруч зі мною, сто- . . . завжди стоїть праворуч від мене, з *оцього* боку. І Він з’явився там, і Він—Він рухався серед люду. І я побачив, що під Ним стоїть цей Чоловік. Він—Він не. . . От, коли бачиш Його це не як у видінні. Це реальність, ніби от як ви отут бачите мене. Навіть чуть, як Він ходить і розмовляє з вами. І коли Він. . . Все, отак було реально. І це не як у видінні, той Чоловік стояв там ніби от як оце ви. І голос Його було чутно, як оце мій, чи ваш. Але видіння, це щось таке, що миттєво з’являється і його переглядаєш. Але цей Чоловік там просто з’явився і стояв.

23 І отож Він сказав мені, що. . . що це має статися. І Він сказав, що. . . Цей Ангол підійшов, і Він сказав мені повернутися й подивитися у *цей* бік. І це ніби було у напрямку Індії, от. Я не кажу, що це в Індії, але десь там. Але то були індійці.

24 Бо африканці — вони високі, огрядні, важкі, ніби як товстуни. Деякі з них на зріст мало не під два метри, а важать, та, сто тридцять, сто сорок кілограмів, огрядні. Зулу, от, шунгі, та базутос, і, та там багато різних племен. Там того дня сиділо п’ятнадцять різних племен, до яких я говорив.

25 Щось скажу, наприклад: “Ісус Христос — Син Божий”. Можна було піти попити води, доки це закінчать усі перекладачі. Один казав. . . А як це звучало!

Колись думав, коли чув, як п’ятидесятники розмовляють мовами, що, хтось говорить отак, а хтось інакше, як це можливо? Але я вірю, що Біблія має рацію, і знаю, що Вона має рацію, коли в Ній сказане: “Не існує порожнього звуку”. Так і є.

Хтось з них скаже, як почне: “Блр, блр, блр, блр”, — це означало: “Ісус Христос — Син Божий”. Інший скаже: “Клак, клак, клак, клак”, — це було “Ісус Христос — Син Божий” його мовою. Тому яке б враження не справляв звук, десь він має певне значення. Так і є. Як би незрозуміло не шуміло, для когось воно щось означатиме. І коли Він був. . . Отак вони говорили.

26 І я помітив, що ліворуч від мене, коли підійшов той Ангол, і я побачив там якусь ніби як юрбу, і то були люди з... здавалося, вони були замотані в якесь простирадло, *отак*, і були загорнуті та обв'язані, немов як перев'язують малу дитину, підгузки. І *отак* це виглядало. І скільки бачив оком, скрізь були люди. А далі в цього Ангола з'явилося яскраве пульсуюче світло, і почав ним розхитувати туди й сюди, *отак*. І я ніколи в житті не бачив такої кількості людей!

27 І далі цей інший Ангол підійшов дуже близько до мене, і Він сказав: “На цьому зібранні триста тисяч людей”. І в мене це тут записано. І ви запишіть це собі на якомусь клаптику паперу, це як я казав про того хлопчика, який був воскресений у Фінляндії. Запишіть це на чистій сторінці Біблії чи де завгодно, що на цьому зібранні, (Буде якесь зібрання. І ви якось про це почуєте.) триста тисяч людей буде на тому зібранні. Ось, і побачите, чи правда це. Це буде втричі більше, ніж на отому. Розумієте? Будуть триста тисяч людей на тому зібранні. І я просто настільки щасливий, що буду там, що аж не знаю, бо люблю завойовувати душі для нашого Господа.

28 І там, за один раз, побачити—побачив, як тридцять тисяч нецивілізованих поган прийшли до Ісуса Христа за один виклик до віктаря, тридцять тисяч нецивілізованих поган.

29 А зараз, перейдемо швиденько до нашої теми. Вчора ми досліджували навички демонів. Я сьогодні розмірковував, як поводить ся Бог. Яка це свобода зрозуміти тільки коли вийдеш. Та і я не вчитель. Я взагалі не коментатор Біблії. І я... Моя освіта обмежена сьомим класом. Тож це... І, оце, я залишив школу років з двадцять п'ять тому, тож багато часу сплигло. І в освіті я не надто маю досвіду, але я знаю тільки те, що отримав від натхнення. І якщо це натхнення не співпадає з Біблією, то воно хибне. Розумієте? Воно повинно бути як Біблія. Яке б це не було натхнення, воно має відповідати... *Оце* ось є Божий фундамент. Окрім Нього іншого не закладено. А Він, якщо мої слова Йому суперечитимуть, мої слова є брехня, бо Він є Правда. Розумієте? Розумієте? І якщо ангол скаже вам те, що не таке, як Він, Павло сказав: “Нехай він буде для вас проклятим”, — навіть і ангол Світла. От, є багато важливих речей. Та я тільки... єдине... я обрав два дні на те, щоб донести цю тему людям, це вчора й сьогодні, денні зібрання.

30 А чому я так зробив — щоб ніби як спробувати, побачити, чи допоможе мені Бог. Бо маю певне бажання. І це заради того, щоб, після *отак*ого сильного Послання та вже коли Сам Бог ствердив, за Його ж Словом, що кажу Правду — спочатку Власним Словом, а вже потім чудами та ознаками. І отож, через оцю Правду Євангелії до Церкви, я вважаю, що маю обов'язок перед Богом усе це донести до Церкви. Так і є. Бо

вони так розкололися на стільки організацій та сект, що так не годиться. Бо коли є народженими наново від Нього ми ж усі діти Бога, розумієте. І правда в тому, що Бог хоче, щоб ми це збагнули, що ми Його діти.

³¹ От, згадайте, що на храм Соломона різали по усьому світу. І от якийсь камінь вийшов скрученим в *цей* бік, а якийсь — в *той*, і один обрізали *отак*, а один — *отак*, але коли згромадили це все разом, не було чути ані звуку пили, ні грюкоту молотка, місце знайшлося для кожного. Бо Бог там був Керівником.

³² В Бога є церква, що зветься Асамблеями, а інша — церквою Божою, а інша — *отак*, а інша — *отак*. І, та коли вони всі зйдуться разом, утвориться єдина велика група братолюбства, і Бог складе, збере цю Церкву та підніме Її в небеса.

³³ Кожна відома картина, перш ніж з'являлася у картинній галереї, її спочатку вішали, мусила пройти залу критиків. Чоловік, який намалював...?.. тобто, вибачте, не можу пригадати імені, в будь-якому разі, це той, хто намалював Останню вечерю, він витратив на це все життя. Він малював ту картину. Це було, ніби, чи з двадцять років чи з десять, між малюванням Христа та Юди. А, чи знаєте, що на тій відомій картині, та сама людина, що позувала для Христа, десятьма роками пізніше позувала для Юди? Це так. Та сама. Десять років гріха, з відомого оперного співака, який позував для Христа, перетворився на Юду. Не потрібно десяти років. Десять хвилин зроблять те саме. В гріху зміниться вдача. Але, все одно, та картина пройшла через усіх критиків.

³⁴ І оце ж я думаю про Божу Церкву, про покликану групу. І це я кажу не через критику. Я був за морями та океанами, і вже втретє подорожуватиму світом, і люди кажуть: "Святий репетун! Святий репетун!" І шукав у всьому світі і досі не знайшов репетуна, який був би святим. Це прізвисько на людей вішає диявол. От і все. Святого репетуна немає. І в мене є статистичні дані про кожну з шістсот шестидесяти восьми різних церков, які існують та організовані в світі, жодна з них не носить назву Святи репетуни. І це данні уряду. Не знаю жодної церкви Святих репетунів. Тож, це *отак* назвав диявол. Але, от, незважаючи на це, на всі ці речі, Бог малює картину. І колись ці малі церкви, які колись були, деякі з вас . . .

³⁵ Дивлюся на цих сивочолих. Мій син, учора, сидів кімнаті, готувався, і завітав один служитель та каже: "Хочу потиснути руку твоєму таткові". Бо ж, мій син ріс у середовищі, де був брат Бакстер та інші, які одразу: "Ні", — та й усе. А мені таке не подобається. Розумієте? Як би я не . . . Звісно, теж неможливо водночас догодити людині та Богу. Але, вважаю, мені приємно було б потиснути руку брату.

Мені це подобається. В цьому щось є, мені приємно потиснути руку служителю. Не тільки служителю, але будь-якій дитині Божій, мені це подобається. Я й не знав що так сталося, доки дружина згодом не розповіла. Та, якби ж він сказав тому служителю: “Зачекайте, він там молиться, і—і я піду, питаю”. Тож отак, отак було б краще. Тому трохи доведеться його тут настановити, щоб не робив такого. Розумієте?

³⁶ І тому це правда, що неможливо бути завжди тут й одразу, як брат ось нещодавно сказав. Бо інакше увечері падатиму з ніг, розумієте. Люди починають розмовляти, і у кожного, можливо, хвороба, і щойно розмова переходить на оце, одразу з’являється Ангол Господній, щоб розповісти про це.

³⁷ Там он дехто сидить, зараз дивиться просто на мене, знає, що це є правда — з того, що було декілька хвилин тому чи десь півтори години тому. Тут присутня одна пані, котрій було не зрозуміло, коли якось увечері Ангол Господній промовив до неї та дещо їй сказав, а їй це було незрозумілим. Але ось сьогодні все владналося, тож зараз вона розуміє, про що то було, коли Він звернувся до неї. І от, коли стояв там, розмовляв з нею, раптом знову з’явився Ангол Господній та розповів їй, в чому її проблема і що то таке, і—і про її думки, і про когось з її рідних, і отак Бог промовив і сказав, що Він підтвердив це, і що має статися. Тому саме отак і відбудеться. Розумієте? Бо це сказав Бог.

³⁸ Та от, а коли декілька випадків, коли постійно... Тоді, і з кожним видінням тільки дедалі слабшаєш, розумієте. І раптом, коли увечері приходиш до церкви, виявляється, що такий слабкий, що аж не знаєш, що робити. І зараз молиться за мене, розумієте, бо це з одного зібрання на інше, на інше. Було б одне зібрання, все було б інакше, якби я зараз поїхав додому і декілька місяців нічого не робив, поїхав би десь, та взяв вудку і пішов ловити рибу. А мені доводиться з одного зібрання одразу ж їхати на інше, з одного — одразу на інше, розумієте. Ось через що це.

³⁹ І ви всі молитесь, усі присутні тут. Минулого вечора мені розповіли, що я—що я до когось звернувся, і та людина не відгукнулася. А це дуже небезпечно, розумієте. Бо якщо та людина скаже... А інколи ж там немає світла, там у ланці темна пляма.

⁴⁰ І коли Ангол Господній з’являється тут, я дивитимуся за Ним, я це відчуваю. А далі відчуваю, що Він відходить від мене, і дивлюся, де — Він залишить мене, і Він десь піде та затримається, і я бачу Його. І Він спалахне, і з’явиться видіння. Далі дивлюся видіння. Дивлюся, де та людина зі схожим виглядом. Знаходжу цю людину, далі кажу. Отак воно відбувається. Ось що стається. Про це

не обов'язково розповідати кожному, але ось—ось, що відбувається, розумієте. І все в духовній сфері.

⁴¹ А коли та особа не відгукнеться, це ніби як читати Біблію та сказати: “В Ній нічого нема”, — відійти від Неї. Розумієте? Тож тоді дуже погано. Тому пильнуйте, слухайте, спостерігайте. Якщо Він звернеться — відповідайте. Розумієте, будьте саме готові відповісти в будь-який момент.

⁴² І тому-то дружина, та брат Білер, та багато-хто, цього ранку мені про це розповіли, що до когось звернулися про його брата десь, в якого щось негарзд, і таке інше. А та людина не зреагувала, цьому нічим зарадити. Це між Богом і тією людиною. Видіння залишило мене. І далі це вже було не знайти, бо він не відгукнувся. Тому пильнуйте, будьте напоготові.

⁴³ Зараз перейдемо до цієї теми *Демонологія* та розглядатимемо демонів. От, люди, коли скажеш: “демон”, — одразу починають думати: “Та то якийсь фанатизм чи щось таке!” Але демони такі ж реальні, як і Анголи. Вони такі ж реальні.

⁴⁴ І диявол — такий самий правдивий диявол, як і Ісус Христос є правдивим Сином Божим. Це диявол! Небеса такі ж реальні. І коли нема пекла, тоді нема й Небес. І коли нема Вічного благословення. . . чи пак покарання у Вічності, нема й благословення у Вічності. Якщо нема дня, нема й ночі. Розумієте? Але так само певно, як існує день, існує й ніч. Так — так само певно, як є—як є християнин, має бути й лицемір. Так само певно, що хтось справді є від Бога, є й такий, хто це удаватиме. Розумієте? Це саме як за і проти, біле й чорне, протягом всього життя будь у чому, скрізь буде правдиве й неправдиве. І існує неправдива євангелія, існує правдива Євангелія. Існує правдиве Хрищення, існує неправдиве хрищення. Існує удавана віра і правдива. Є справжній американський долар, є фальшивий американський долар. Є справжній християнин, є справжній лицемір, розумієте, який лише удає. Тож все це існує, і воно поруч одне з одним. І це неможливо відокремити. Бо це Бог дозволяє дощу падати.

⁴⁵ От хай Він дасть мені ще дещо сказати. Хто тут проповідник, піднесіть руку. Будь-де тут, проповідники, піднесіть руку. То хай благословить вас Бог, брати. От, от, не сприймайте це зараз як настанову, але, саме перед тим, як торкнуса цієї життєво важливої теми, я розповім вам ось що. Хто тут з п'ятидесятників? Піднесіть руки, тут скрізь. Тож, усі п'ятидесятники. Гарзд. Збираюся розповісти вам, що в мене було, коли вперше потрапив до вашого товариства, до ваших лав.

Я був якраз тут, в Індіані, у містечку, яке зветься Мішавака. Перша група п'ятидесятників, яку я побачив,

називалася П'ятидесятницькі асамблеї Ісуса Христа, ніби, чи якось так, чудові люди. Зараз вони згуртувалися і носять назву Об'єднані п'ятидесятники. Від решти вони відділилися через водне хрищення. Це взагалі не означає, що вони лицеміри. У їхніх лавах є чимало справжніх, дійсно справді народжених наново від Духа Святого християн. І Бог дає їм Духа Святого від хрищення в “Ім'я Ісуса”, а іншим дає хрищення Духом Святим від хрищення в “Отця, Сина, Духа Святого”. Тож: “Бог дає Духа Святого тим, хто є слухняний Йому”, — а хто—хто ж, хто слухається Його? Ось, прошу.

46 Якби ви просто забули, і ті, хто хоче бути якимись — нехай собі будуть, а ви йдіть далі та будьте братами. Ось і все. Не . . . Це все виникло через розколи, роз'єднування. Розумієте? І що? Це руйнування, знищення, занепад братерства, бо прийняли рішення та відокремилися. А в нас немає поділів, ми є одно. Це так.

47 Та коли я там був, дивився на тих людей. А я ж, оце, ніколи не залишав традиційної церкви баптистів Півдня, та як побачив тих людей, зайшов туди, а вони плещуть в долоні, кричать: “Один із них, один із них, радий я сказати: я один із них!”

48 Я подумав: “Отакої! Нічого ж собі!” Аж раптом бачу, хтось там несеться, танцює аж підбори губить. “Так-так-так-так-так, — міркую, — оце тобі церковні манери! Ще ніколи такого не чув”. Дивлюся далі за ними. Був спантеличений: “Та що ж це сталося з цими людьми?”

49 Та ви чули, як я розповідав історію свого життя, коли потрапив там на те зібрання. Але ось про оце я ще не розповідав, ще ніколи не розповідав прилюдно. Тож вони . . . Ось, коли не бажаєте мати цього на записі, можна зараз це зробити. Добре. І от, дивлюся на отаке, і тепер думаю: “Та ще ніколи в житті не бачив отаких радісних людей”. Вони не соромилися своєї релігії. Ми ж, баптисти, трошки соромимося, інколи, ви розумієте. Розумієте? І коли починають молитися, ви знаєте, ховаються за віялом, ви знаєте. І—і, але ми. . . Але ті люди — ні, брате, їхня—їхня релігія була всередині, назовні, та скрізь довокола.

50 І пам'ятаю, як тим вечором виходив на сцену. Сказали: “Всі проповідники — вийдіть на сцену”. Це був з'їзд. Їм довелося проводити його тут на Півночі через—через расове питання — закон Джима Кроу на Півдні. Тож вони всі зібралися там звідусіль. І от сиджу я там. І він каже . . . Що ж, там було . . . Я слухав усіх проповідників протягом дня і вечора. І оголошують якогось немолодого проповідника, виходить старий негр — залишки волосся круг величезної лисини, *отакої*, в здоровенному старому довгополому строї проповідника, ви знаєте, вельветовий комірець, а на вулиці

спека. Бідний дід *отак* ледь причалапав. Каже: “Дітки мої любі, — каже, — ось що розповім”, — почав свідчити. На тій сцені я був мало не наймолодшим. А далі каже: “А ось що розповім!” Бере уривок з Йова: “Де ти був, коли землю основував Я? Розкажи Мені, де підвалини її”.

⁵¹ Ота решта проповідників проповідувала про Христа як звичайно. Я слухав їх, мені подобалося. Але не цей старий! Він звернувся далеко в минуле десь на десять тисяч років до початку світу. Він піднявся в Небеса та показав, що відбувалося на небі. Протягом дня проповідували про те, що відбувалося, а він проповідував про те, що відбувалося на Небесах. Він показав Христа у минулому на горизонтальній веселці, десь далеко у Вічності. Та геть і п’яти хвилин ще не проповідував, як оцей дідуган, Щось його як торкнеться. А він як стрибне, та як тупоне, та як закричить: “Ого-го!” А місця в нього було приблизно стільки ж, як і в мене отут. Каже: “Затісно мені тут проповідувати”, — і продовжив далі.

⁵² А я ж думаю: “Коли отаке відбувається з людиною, якій років вісімдесят, що ж повинно відбутися зі мною? Ось, що мені треба. Ось, що мені треба”.

⁵³ Але, найбільше мене здивувало не це. От, ми зараз розмовляємо про демонів. Найбільше мою увагу привернуло, коли дивився на двох чоловіків. Один сидів з одного боку, а другий — з іншого. І коли Дух сходив, ті чоловіки підводилися, й говорили мовами, й вигукували, аж ставали бліді. І я подумав: “Та ти що, от би й мені отаке!” Розумієте? “Як чудово! Та це ж . . . Мені це дуже подобається!” Що ж, я подався на кукурудзяне поле. І я розповідав вам історію свого життя. Ви читали її у книзі. Там переночував. А наступного ранку повернувся, і вирішив випробувати це. Я можу дещо робити, коли знатиме тільки Бог і я. І це, коли я використовую розмову про щось та намагаюся відчутти дух людини. Ви бачите це просто тут на сцені. Зрозуміло? І от, далі мені вдалося порозмовляти з одним із тих чоловіків. Я побачив, як вони сиділи разом, і просто узялися за руки і танцювали й вигукували. Я подумав: “Це ж тільки уявити, схоже на щось справжнє!”

⁵⁴ І знайшов одного з них. Кажу: “Доброго дня, як в пана справи?”

⁵⁵ Він каже: “Доброго дня, дякую, добре”. Дуже гарна людина, джентльмен. Він сказав . . .

Я кажу: “Ви служитель?”

Він каже: “Ні, добродію. Я звичайний член церкви”.

⁵⁶ І мені вдалося трохи з ним порозмовляти, щоб відчутти його дух. Розумієте? Він про це не знає. І ніхто не знає. Я ніколи про це не розповідав. Розповідаю в перший раз за багато років опісля. Тож вони . . . Та коли врешті з’ясувалося,

відгук виявився таким самим, без жодних сумнівів — справжній християнин! Той чоловік був справді святим Божим. Я подумав: “Брате, це добре”.

⁵⁷ Але, дивно, коли я дістався до іншого чоловіка — відбулося протилежне. Він навіть жив із жінкою, яка не була його дружиною. Це так. І я побачив, як воно виявило його, видіння. Я подумав: “Та такого не може бути”. І той чоловік. . . Я подумав: “Так, так, серед цих людей хибний дух. Ось і все”.

⁵⁸ Та тим вечором, коли. . . приїхав на зібрання, і почали приходити благословення, я помолився Богу, і Святий Дух, Ангел Господній засвідчив, що то Дух Святий. І такий самий Дух сходить на *цього* чоловіка, сходить і на *того* чоловіка. І коли Дух сходить, вони обидва підхоплювалися, і обидва вигукували, і кричали, і хвалили Господа, і говорили мовами, й танцювали. Я сказав: “Я—я—я цього просто не розумію, Господи. Це. . . не бачу по Біблії, щоб отаке справді було”. І от, я сказав: “Може це я в омані”. Бачите? Я сказав. . . Ось, отут, я—я не можу. . . я—я завжди спираюся на Біблію. Це має бути у згоді з Нею. Розумієте? Я сказав: “Господи, Ти знаєш мій стан, і я—я мушу побачити це у Твоєму Слові. І я—я не можу зрозуміти. Бо Святий Дух сходить на *цього* чоловіка, Святий Дух сходить на *того* чоловіка, і один з них святий, а інший — лицемір. І я знаю, що це так”. Я знаю це. Без. . . Я міг би вивести того чоловіка надвір і довести це йому, або викликати його просто туди та розповісти йому про це.

⁵⁹ Так само минулого вечора міг сказати чоловікові, який сидів отам, що він є правдивим самозванцем. І варто було б це оголосити, але він би піднявся, почався б гвалт. Тож я просто не чіпав це, через зібрання, але я знав, хто це. Так, панове.

Якось увечері був такий, двоє, сиділи отам ззаду, належать до однієї церкви у цьому місті. Ото ж критики! Я побачив їх. Та тільки зроби це, одразу бушуватиме. Я так робив багато разів. Я таких просто не чіпаю, от. Нічого страшного. Бог знає, Він Суддя. Та хай лише зачеплять мене, і тоді побачите, що буде, розумієте, хай спробують.

Це як демон, це не я називаю демона. Це він іде на мене та кидає мені виклик. От тоді втручається Бог, розумієте, це так, і ви бачили, що відбувалося. Гаразд. Але я просто це не чіпаю. Тоді важко на зібранні, бо той дух увесь час нападає, розумієте. А я просто не звертаю уваги.

⁶⁰ Та от оці люди, я не розумів. І лише два чи три роки пізніше, коли був у Грін Мілл, Індіана, тут, у скаутській резервації. У печері, куди ходжу молитися. І отам я сказав: “Господи, я не можу зрозуміти, що ж там було серед тих людей. Ліпших людей не бачив у житті, і не можу зрозуміти, як там міг бути хибний дух. Бо ж це. . . якщо ж тоді. . . Ти

знаєш чистоту мого серця. Ти знаєш, як я люблю Тебе та як служу Тобі. І той самий Дух, що отут зі мною, був на тих людях. І отам Він був на тому чоловікові, там, просто той самий”. Тож я не міг зрозуміти.

⁶¹ І прийшов Господь зі Своєю ласкою та виявив мені. Ось у чому справа. По-перше, це мало відповідати Святому Письму. Він сказав: “Візьми Біблію”. І я узяв Біблію. Ніби тримав ту Біблію десять хвилин, і жодного . . . не надійшло жодного Слова. Почекав ледве кілька хвилин. Аж знову почув, як Він каже: “Відкрий до Євреїв 6 і почни читати”. І я став читати. І коли дійшов де того місяця, де у Ній сказано: “Бо дощ, який часто падає на землю, щоб напувати її та приготувати її, для того, хто . . . але коли терни та будяччя — близька до прокляття, кінець якої — спалення”. І я одразу зрозумів.

Я подумав: “Ось воно що. Дяка Богові! Ось воно що”. Розумієте?

⁶² Ісус-бо сказав: “Сіяч вийшов сіяти”, — Він це сказав? От, ви тут усі християни. Кожний, в будь-якому разі, підносив руку, що є п'ятидесятником, народженим наново християнином. Добре. Вони . . . І Він сказав: “Сіяч вийшов сіяти насіння. А коли спав . . .” Його спочинок, смерть, це тоді. Розумієте? “Та поки спав, прийшов ворог та посіяв кукіль на тому полі”. Що таке кукіль? Бур'яни, терня та інше. І зараз: “Та коли побачив хлібороб (проповідник), що росте кукіль, сказав: ‘Нумо, піду та виполу’. А він сказав: ‘Ні, ні. Бо вирвеш і пшеницю. Нехай ростуть разом””.

⁶³ Ось, на полі посіяна пшениця. Та на ньому ще є в'юнки, кропива, дурман-зілля, все інше. Це так? Таж, там і пшениця. І от, дощ часто падає на землю, щоб напувати її. А для чого цей дощ? Не щоби напувати кропиву. Зараз дивіться та уважайте. Не щоби напувати в'юнки. Дощ надісланий для пшениці, та ж кропива та бур'ян такі ж спрагли, як пшениця. І той самий дощ, який падає на пшеницю, падає на бур'ян. І той бур'янчик підніметься та випростається, і буде щасливий та радіти, і пшениця так само підніметься й випростається.

⁶⁴ “Але за їхніми плодами ви пізнаєте їх”. От, прошу. Бачите? І от, той самий Святий Дух може благословити лицеміра. Вас, армініанці, це ляснуло по лобі, але це Правда. Це Правда. Навчені святості, і я теж підтримую святість. Але той самий Дух, дощ падає на праведних та неправедних, але пізнаються вони за плодами.

⁶⁵ Коли б побачив та пішов по пшеницю, пшеницю узяв би, але там причепилося повно бур'янів. І вони живуть від того самого дощу, який падав заради пшениці. І дощ був надісланий не для бур'янів, його було надіслано для Пшениці. Та через те, що на полі дощ, через те, що

пшениця на . . . через те, що на полі пшениці є бур'яни, вони користаються тим самим дощем, що і всі інші. І бур'ян живе від того ж дощу, що й пшениця.

⁶⁶ Як я навчаю, фізичне все уподібнює духове. І отак з демонологією, демони перевтілюються під християнство, і ще мають благословення. Братерство, це вже не для дітей, коли порадите впоратися. Бачите? Бачите? Отож, це—це Правда.

⁶⁷ Отож, сьогодні я маю спасіння не через те, що вигукую вигукувати. Я маю спасіння не через те, що так вважаю. Я маю спасіння, бо відповідаю Божим умовам цієї Біблії. Ісус сказав: “Хто слухає Слів Моїх і вірує в Того, Хто послав Мене, Життя вічне він має і не прийде на засудження, але перейшов від смерті до Життя”. Я вірю цьому. Це так. І моє спасіння на оцих умовах, бо це сказав Бог.

⁶⁸ Якби мені хтось сказав, що спасіння отримують, бо хтось сказав, коли “в обличчя повіє раптовий сильний вітер”, — це чудово, та я хочу знати, перш ніж цей раптовий сильний вітер повіє в обличчя, звідки він, розумієте. А яке життя буде після того, як повіє той раптовий сильний вітер? Бачите? Розумієте, плід виявляє, хто це. Тож, серед християн можуть діяти демони. Ви вірите цьому? Подивіться на Павла, Павло сказав . . .

⁶⁹ Отут Пізній дощ. . . Вибачте мені, коли тут хто звіди, якщо почуєте щось проти вас. Проти вас я не скажу більше ніж проти Асамблей чи кого завгодно — баптистів чи будь-кого. Але що є Правда — то є Правда. Ось де ви збочили: ви ставите пророків з людей та того, що не є пророками. Пророків ставлять та посилають не тим що “поклали руки”. Пророками народжуються. Розумієте? В Біблії є *дар* пророцтва. Отут ви й помилилися — між даром пророцтва та пророком. Дар . . .

⁷⁰ “Бог, в різні часи та багатьма способами промовляв до батьків через пророків, в ці останні дні — через Свого Сина, Христа Ісуса”. А в Тілі Христа діють дев'ять духовних дарів. І сьогодні ввечері воно може бути на *цій* жінці — пророцтво, і не бути решту її життя. Наступного вечора це може бути *ця* жінка. Наступного разу — *цей* чоловік. Наступного разу — *он той*, що там позаду. Вона через це не є пророчицею, жодний не є пророком. Це дар пророцтва в вас.

⁷¹ І перш ніж така людина чи отаке пророцтво можна дати церкві, його мають оцінити два чи три духовних судді. Це ж так? Це так, ось, як сказав Павло: “Бо можете пророкувати ви всі, один за одним”. Коли щось відкриється *оцьому, отой* нехай замовкне. Тож у згоді с цією сьогоднішньою наукою, пророків ціла купа. Ні, п'ятидесятницька церкво, ми все переплутали. От тому, доки усе не узгодиться з Біблією, Бог не може увійти. Це так. Треба вийти на правдиву стежку. Як

збудувати будинок, коли не дивитися у проект? Розумієте? Треба ж почати вірно.

⁷² А от там, пророк, жодного разу не було, щоб хтось змагався з Ісаєю, Мойсеєм. Дехто якось спробував — Корей, та намагався сперечатися з ним, і Бог сказав: “Відійди, Я розверзну землю і . . .” Пророками народжуються. “Дари та покликання . . . невідкличні”. Це призначено Богом наперед, аж від дитинства. Все просто у згоді, усі його слова є правдою, і підтверджуються й здійснюються. Бо до пророка приходять Слово Боже. А дар пророцтва знаходиться у церкві.

⁷³ А зараз ти скажеш: “Та ж пророки були у Старому Заповіті”. Звісно, ні! Пророки були й в Новому Заповіті.

⁷⁴ Агав це пророк Нового Заповіту. Подивіться, як там прийшов Дух пророцтва та розповів Павлові про це. А далі з Єрусалиму приходять Агав, і знаходить Павла та обв’язується його поясом, і повертається й каже: “ТАК КАЖЕ ГОСПОДЬ: чоловіка, який носить оце, закують в ланцюги, коли він прийде до Єрусалиму”. Агав, який устав та розповів, сказав наперед, що станеться — це пророк, а не якась людина з даром пророцтва.

⁷⁵ А дар зцілення та всі інші дари, ви все переплутали, мій друже-пятидесятнику. Дари перебувають в церкві, ними володіють усі, хто належить до церкви, усі охрищені в це Тіло. “Одним Духом нас усіх охрищено”. І в Біблії сказано . . .

“Але ж в мене є дар зцілення”.

⁷⁶ А в Біблії сказано: “Визнавайте один перед одним свої прогріхи та моліться один за одного”. Кожний, щоб молився за іншого. Серед нас нема поділів, ми колектив, згромаджені. Зрозуміло?

І от інколи яким чином діють демони.

⁷⁷ Зараз подивіться, що сказав Павло: “Коли один скаже мовами, інший витлумачить, то церква прийме те, що було сказане, тільки після оголошення вироку”.

⁷⁸ І оте не повинно бути повторенням Святого Письма або чимось на кшталт такого. Бог Себе не повторює. Але це має бути певне застереження до церкви. Далі, якщо кваліфікований суддя скаже: “Приймемо це”. Гарзд, це прийшло від Господа. Другий скаже: “Приймемо це”. “Кожна справа хай станеться вироком двох чи трьох свідків”. Тоді церква приймає це і готується до цього. Якщо ж це не відбудеться, — ті слова, — тоді серед вас нечистий дух. Так і є. А коли відбудеться, дякуйте Богові — серед вас Дух Божий. Зрозуміло? От де треба бути пильними й обережними. Тому не намагайтеся тиснути. Якщо маю блакитні очі, карих в мене не

буде, розумієте, я маю бути задоволений блакитними. І от де в середовищі духовного люду діють демони.

⁷⁹ А зараз доведеться торкнутися дечого дуже складного, і сподіваюся, що не надто складного. От, у Першій Самуїла 28, зараз хочу прочитати одне місце зі Святого Письма. Слухайте уважно. І хочу показати “демонів”, виявити вам, як вони діють просто в церкві, і що сатана підробить усе, що завгодно. І зараз за допомогою Біблії буде зрозуміло, що демони приходять до християн і перевертілюються.

⁸⁰ І ми часто оголошуємо людей як християн, коли скажуть: “Я вірю в Ісуса Христа”. Та біси вірять в те саме і тремтять. Це не ознака спасеного. Хочу якось увечері торкнутися теми обрання, і тоді зрозумієте, що таке спасіння. Бачите? По-перше, чи по-останнє ми до нього жодного стосунку не маємо і жодним чином йому не зарадимо. Бог спасає людину без умов. Що, вже дужче струсонуло, так? Тож, прийміть це зі своєї системи, якраз коли будемо розглядати. Гаразд.

⁸¹ Авраам це початок нашої віри. Так? А в Авраама була обітниця. І, вважаю, Бог покликав Авраама, бо то була впливова людина? Ні, панове. Він вийшов з Вавилону, в—в країні халдеїв, з міста Ур, і Бог покликав його та уклав із ним Свій заповіт без умов. “Я спасу тебе. І не тільки тебе, Аврааме, але твоє Насіння”, — без умов.

⁸² Бог укладе з людиною угоду, а людина завжди порушить свою угоду, людина ніколи не виконувала своєї угоди з Богом. (Закона ніхто не дотримався, бо закон було неможливо виконати. Христос прийшов та Собою зруйнував закон), бо благодать вже надала спасителя. Мойсей надав можливість спастися, а далі, чи радше, надав спасіння, а люди далі, після цього, все одно хотіли щось зробити власноруч. Людина завжди намагається щось власноруч зробити заради спасіння, а цього робити не можна. А це така її вдача. В саду в Едені, щойно збагнула, що є нагою, одразу зробила опоясання з листя смоківниці. Це ж так? Та побачила, що з цього жодної користі. Людині нічим зарадити власному спасінню. Протягом усього цього періоду Бог спасав без умов. В такому разі, якщо спасений, тоді спасений.

⁸³ Подивіться на Авраама. Ось Ось приходиться цей хлоп, і Бог дає йому землю Палестини та наказує не залишати її. Якщо єврей залишав Палестину, він відступав від віри. Бог сказав йому не йти звідти. А коли Бог каже щось зробити, і цього не роблять, це є відступництво від віри. Це так? Добре, задля випробування віри Авраама прийшла посуха. І Авраам, замість того, щоб залишатися там, ні, йому було не всидіти, він утік, та взяв Сарру і забіг аж за п'ятсот кілометрів (от був би час торкнутися цього) до іншої країни.

84 І коли прийшов туди, а там був могутній цар, Авімелех. Це була молода людина і шукав собі кохану, і знайшов дружину Авраама, Сарру, й закохався в неї. І Авраам сказав: “От, скажи йому, що ти моя сестра, а я твій брат”.

85 А це сподобалося Авімелехові, і він сказав: “Добре, тоді заберу її до палацу”. І жінки, певно, вже причепурили її, і наступного дня він збирався з нею одружитися.

86 І Авімелех був порядною людиною, праведною людиною. І тієї ночі, коли він спав, з'явився йому Господь і сказав: “Тобі не жити”. Він сказав: “Того чоловіка. . . Жінка, яку ти взяв, щоб укласти шлюб, одружена з іншим”. От зараз зверніть увагу. “Одружена з іншим”.

87 Так а він каже: “Господи, Ти ж знаєш чистоту мого серця”, — праведний, святий чоловік. “Ти ж знаєш чистоту мого серця. Той чоловік сказав мені, що це його ‘сестра’. І хіба не сказала вона мені сама, що це ‘мій брат’?”

88 Він сказав, Бог сказав: “Я знав чистоту твого серця, і тому Я втримав тебе від гріха проти Мене. Але то Мій пророк!” Аллїлуй!

89 А хто ж він? Відступник від віри та дрібний, брехливий крутій. Це так? Тож, ні, легкої білої брехні не існує. Брехня або чорна, або це взагалі не брехня. Отут людина, яка бреше у вічі, каже, що то його “сестра”, а це його дружина, каже порожні слова, це й віровідступник.

90 А цей праведний перед Богом, і каже: “Господи, Ти ж знаєш моє серце”.

91 “Але молитви твоєї Я не почую, Авімелехе, але візьми його. . . поверни її, і нехай він помолиться за тебе. Він Мій пророк, його Я почую”. Отак — віровідступник, брехун, але — “це Мій пророк”. Це є Правда? Це Біблія.

92 Зараз не йдіть аж задалеко убік кальвінізму — “коли маєш благодать, в благодаті назавжди”, — бо опинитесь у соромі. Бачите? От, зачекайте, знайду час на цьому тижні, торкнуся цього та покажу вам, як це врівноважити. Але й не вважайте, що через якусь хвилю вже мертвий назавжди. Ти — дитина Божя, народилася від Духа Божого, ви — сини й доньки Бога, а плоди самі про це засвідчать. Ось воно, прошу.

93 Зараз ми знаходимося в цьому краї. І тепер я прочитаю звідси, 6-й вірш.

І питався Саул Господа, та не відповідав йому Господь ані в сні, ані через Урім, ані через пророка.

І тоді сказав Саул своїм слугам: Пошукайте мені жінку-ворожку, і я піду до неї та запитаю її.

Я міг би просто дещо одразу зазначити, бо ж. . . “Пошукайте мені жінку-ворожку”.

... І відповів йому слуга його: Ось, є одна жінка-ворожка в Ен-Дорі.

І перебрався Саул, і надів одяжу, іншу одяжу, і пішов він, двоє... двоє людей із ним, та прийшли до тієї жінки вночі; і сказали вони; Будь ласка... - ворожи мені і виклич мені... того, кого скажу тобі.

А та жінка відповіла йому: Ти знаєш, що зробив Саул, знає, вигубив в краю всіх ворожбитів та... віщунів; тому... ставши сіть на мою душу та щоб забити її?

І Саул відповів, присягнув їй Господом, кажучи: Як живий Господь — не спіткає тебе вина за цю річ...

І сказала та жінка: Кого я викличу... тобі? А він відказав: Самуїла виклич мені.

І побачила та жінка Самуїла та й скрикнула сильним голосом; і сказала та жінка до Саула, говорячи: Навіщо ти мене обманув? Ти ж Саул.

І сказав їй цар: Не бійся; але що ти бачиш? А та жінка відказала, я... Саулові: Я бачу ніби як богів, що виходять з землі.

І він їй сказав: Який його був вид? А та відказала: Виходить старий чоловік, зодягнений у довгу одягу. І Сам-... (Це, безумовно, була та пророцька одяга. Розумієте?)... пізнав, що то Самуїл, і він стояв з... і обличчям до землі й вклонився.

І Самуїл промовив до Саула: Навіщо ти мене тривожиш і викликаєш мене? І відповів Саул і сказав: Дуже тяжко мені, бо филистимляни воюють зі мною, а Бог відступився від мене і не відповідає мені вже ані через пророка, ані через сон; тому я... покликав до тебе, щоб ти навчив мене, що я маю робити.

І тоді сказав Самуїл: Навіщо... питаєш ти... мене, коли бачиш, що Господь відступився від тебе і—і став твоїм ворогом?

І Господь вчинив йому, як говорив був до мене, бо Господь узяв його царство з твоєї руки та віддав його йому ж... Давидові.

⁹⁴ От, багатьом з вас це відоме. Зараз хочу коротко казати по суті, і хай зараз Бог мені допоможе не вхилитись. Зараз, подивіться. Ось був чоловік, Саул, якого колись вважали за пророка, бо він пророкував разом з пророками. Це так, вчителі? І ось цей чоловік відступив від віри. Це так? Але ж не забувайте, де, сказав Самуїл, він опиниться наступного дня — разом з ним. Передчасно відійшов, бачите. Гаразд, якщо не зважати на Бога — Бог забере з цієї землі.

⁹⁵ Подивіться в лист до коринтян, як Павло тих людей наставляв порядку. Він сказав: “По-перше, дякую Богові за вас, що серед вас нема такого, і таке інше, і що ви не обділені жодним духовним даром”. Показує їхнє місце в Христі. А далі починає притискати — каже про жінок-проповідниць та їхнє поведження та про споживання за столом Господнім.

А хтось навіть жив зі своєю мачухою, і він сказав цьому чоловікові в Христі: “Віддайте його дияволу, на загибель тіла, щоб спаслася душа”. Бачите, оце й все — віддайте його. В Біблії сказане: “Через це поміж вас багато недужих та хворих, і багато хто поснули”, — передчасно відійшли через гріх. Якщо Бог приймає, щоб не заважав, це добрий знак, що це християнин, якщо отак приймають.

⁹⁶ Тож, зараз зауважте — Саула вважали за одного з пророків, чи з пророків, бо він пророкував. А зараз це відступик через непослух Богові, і його царство від нього відторгнуто і передане Давидові, якого Бог намастив за допомогою Самуїла з горщика оливою.

⁹⁷ Зауважте, що тоді існували три способи, як про щось дізнатись від Бога, перший — це пророк, другим був сон, а третім — Урім Туммім. І усі мовчали. І от, ви знаєте, що таке пророк, ви знаєте, що таке духовний сон, і ви знаєте, що таке було Урім Туммім. Знаєте, якось я запитав одного чоловіка про Урім, і той чоловік не зміг мені сказати, що це, Урім Туммім. Тому, Бог відповідав через оце. Зрозуміло?

⁹⁸ А диявол усе це підроблює — чаклун, неправдивий пророк та ворожбит. Бачите?

От, Урім Туммім висів на грудях Аарона, *отут*, і Урім Туммім вкривало оте каміння. І його вішали в храмі. І коли не було певності, приходили до Бога за відповіддю, і на тому Урім Туммімі виблискувало світло, яке свідчило, чи було це волею Бога, чи ні. Так от, коли Урім Туммім не відповідав. . . І от це була безпосередня відповідь від Бога.

А сьогодні Урім Туммім — ворожбит бере кришталеву кулю, щоб було схоже на Нього, це неправдиве. В Бога справді є триєдність, Божі сили — триєдині. І диявол має триєдність, і його сили — в триєдинстві. І я можу довести це Біблією. І отой Урім Туммім. . . а диявол сьогодні застосовує звичайну кришталеву кулю. І оця неправдива пророкня, яку зараз торкнулися, це, чи відьма, або ота ворожка, була на боці диявола як пророк. Розумієте, що я маю на увазі?

⁹⁹ І от, в такому разі Урім Туммім сьогодні — це оця Біблія. Якщо хтось каже якесь пророцтво чи сон, і це не відповідає, цебто не перегукується з Божою Біблією — це неправдиве. Не вірте цьому.

¹⁰⁰ Нещодавно до мене приїжджав один чоловік, з Індії, де якраз збираюся їхати, чудовий проповідник. Каже: “Брате

Брангаме, я приїхав сюди”. Каже: “Одна жінка має Духа Святого, і, — сказав, — це просто пречудова, найпрекрасніша жінка”. Він каже: “І чотири рази була в шлюбі, і живе з четвертим чоловіком. І я сказав: “Та як таке може бути, Господи?” І каже: “Я звернувся до Нього і сказав: ‘О, слава Богові!’ Сказав: ‘Аллїлуя! Хвала Господу!’” Це один з отаких, розумієте. “Сказав: ‘Аллїлуя! Хвала Господу!’” Каже: “Господь промовив до мене: ‘Оце Я даю тобі сон’”. І каже: “Мені приснилося, що моя дружина, я побачив, що вона жила в перелюбі. І повернулася до мене і каже: ‘Ти ж пробачиш мені, Вікторе? Пробачиш мені? Я не. . .’ ‘Ясна річ, — сказав я, — звичайно ж, я пробачу тобі та прийму тебе назад’”. Він сказав: “І ось, саме це я й зробив”. Сказав: “Розумієш, я пробачив”.

¹⁰¹ Я кажу: “Вікторе, це був дуже чудовий сон, але його дав тобі диявол”.

Він сказав: “Чому?”

¹⁰² Я сказав: “Не відповідає Божому Слову. Бо вона перебуває в перелюбі. Жодних сумнівів. Їй не можна жити з чотирма чоловіками. Це так. А якщо залишить цього і повернеться до першого — це ще гірше, ніж те, що вона вже зробила. Вона мусить жити сама решту життя”. Я сказав: “Розумієш, це не співпадає з Божим Словом. Тож її. . . Твій сон неправдивий”. Я сказав: “Він не відповідає Йому”.

¹⁰³ І коли пророк давав пророцтво, і він пророкував, і треба було з’ясувати, чи те пророцтво правдиве — його несли до Уріма Тумміма. І якщо Голос Божий мерехтів спалахами на Урїмі Туммімі, це була беззаперечна Правда. А коли людина дає тлумачення, сон, щось каже з Біблії, і так далі, а це не співставити з Божою Біблією — воно неправдиве. Оце Урїм Туммім сьогодні. Боже Слово звучить, і оце безпосередній Голос Бога, як Урїм Туммім у ті часи, коли не була написана Біблія. Амінь! Аллїлуя! Здається, нагадує отих релігійних. Не вважайте мене за фанатика, якщо раптом здалося. Я не втратив відчуття реальності. Я не збуджений. Це так.

¹⁰⁴ Ось Правда — Боже Слово! Мені все одно, який був сон, чи яке було пророцтво, якщо це не є Божим Словом — це хибне, якщо не узгоджується з цим Словом. Ось у чому сьогодні біда. Бо хтось має сон, хтось видіння, хтось мову, хтось об’явлення, через це виник жахливий безлад і так далі, з’явилися деномінації і все зруйнували. А треба повернутися до остаточного фундаменту, і це Боже Слово. Так і є.

¹⁰⁵ А церкви стоять на якомусь, кажуть: “Та Ісус прийде на білому коні. Я знаю. Я бачив Його у видінні”. І створюють отаку церкву. “Ви що, аллїлуя! Він прийде на хмарі”. Створюють на отакому. І руйнують та відокремлюються, та називають один одного “воронячим курником”, та “вошиним

кублом”, і на кшталт цього. Таж, брате, по-перше, з цього видно, що серце твоє у невідповідному стані перед Богом, бо отак поводишся. Це так. Бо ми брати. Ми повинні бути разом. Ми потрібні один одному.

¹⁰⁶ А зараз подивіться. Саул відступив від віри і йде. Він, Бог відверотив Своє обличчя від нього. А він іде та питає в пророків. Пророки беруть та намагаються пророкувати, а Бог мовчить, не дає видіння. Пророк вийшов, каже: “Не можу. Ні. Він нічого про тебе не каже”.

¹⁰⁷ Тож тоді він каже: “Господи, дай мені сон”. Ніч за нічю, жодного сну.

¹⁰⁸ Тоді іде до Урім Тумміму, і каже: “О Боже! Я спробував пророків, спробував сни, допоможи ж Ти мені тепер. Ти допоможеш?” Мовчання, жодного спалаху Світла.

¹⁰⁹ Тоді він звернувся по допомогу до відьми, виснажений, втративши гідність. І йде до неї та нишком перевбраний приходить. І ця відьма бере і викликає дух Самуїла.

¹¹⁰ Зараз я знаю, що ви думаєте. Багато кажуть: “То був не Самуїл”. Але в Біблії сказане, що то був Самуїл, тож то був Самуїл. Дивно, що до отакого дійшли, га? Але то був Самуїл. В Біблії сказане, що то був він.

¹¹¹ І та відьма змогла його викликати, і вона викликала Самуїла. І Самуїл десь був, проте був обізнаний про події, що відбувалися, і далі мав мантію пророка. Тому, брате, коли помирають, то не вмирають, десь живуть, десь у іншому місці.

¹¹² Нумо зупинюся тут на хвилинку, щоб вам трохи тут пояснити ситуацію з духами. Вона була біснуватою, проте мала щільний контакт з духовим світом. Й от, сьогодні є чимало спіритів, які справді більше обізнані про духовий світ, ніж люди, які себе вважають християнами, однак це біснуваті. В часи Біблії було те саме.

¹¹³ Коли Ісус був на землі, були професори та вчені, та вчителі, найкращі з кращих, з семінарій, ліпших за сьогоднішні. І святі, відомі люди, вони мусили бути такими. Якщо це левит, він мав бути бездоганим, праведним з усіх боків. І, однак, отака людина розумілася в Бозі, як кріль у снігоступах. Бо коли прийшов Ісус, вона Його не впізнала, і назвала Ісуса “дияволом”. Вона ж сказала: “Це Вельзевул, князь бісівський”. Це ж так?

¹¹⁴ А ось з’являється найгірший з демонів, який тримав людину у гробах і так далі, і він визнає. Цей біс сам сказав: “Ми знаємо, Хто Ти. Ти Син Божий, Святий”. Це так? Відьми та чаклуни, біси визнавали Його за Сина Божого, а освічені, проповідники богословських семінарій визнавали Його за Вельзевула. Хто ж мав рацію — біс чи проповідник? Біс.

І, брате, сьогодні це не надто змінилося. Вони не визнають сили Божої.

¹¹⁵ Як не навчай, як не втовкмачуй. Але Бог не у високих словах. Бог у чесному серці. Можна вийти сюди, казати такі високі слова, що аж не знаю, та до Бога ближче не станеш. Можна вставати та тренуватися вимовляти проповідь і все це сказати, та до Бога через це все одно не наблизитися. Можна вивчати словник, що аж спатимеш з ним, а до Бога ближчим не станеш. До Бога допроваджує у простоті покірне серце, яке підкорилося. І це правда. Амінь! Покірне серце любить Бог. І навіть, коли не знаєш абетки, це несуттєво. Тільки покірне серце! Бог перебуває у покірному серці, не в освіті, не в школах, не в богослов'ї, семінаріях, не в усіх отаких місцях, не у високих словах, не у розкоші. Бог перебуває в людському серці. І що більше упокоритися, що більше стати простішим, що більшим будеш в очах Бога.

¹¹⁶ От що вам скажу. Бачу, що ваші лани тут рясно колосяться пшеницею. Повний пшеничний колос завжди хилиться вниз. А порожній стирчить угору і хитається по вітру, ніби усе знає, хоча усередині нічого не має. Отак воно є з багатьма з тих, які вважають, що у них в голові повно, та в серці катма, однак. Свята голова схилиться перед Силою, визнає Ісуса Христа за Сина Божого та віритиме Його чинам.

¹¹⁷ “А Він той самий, учора”. Та з історичного боку Його визнають, ясна річ. А тут не історичний. Підводяться й кажуть: “Таж я вірю в П'ятидесятницю, коли відбулося потужне вилиття та інше”, — і малюють багаття. Та намальоване багаття не зігріє людину, що замерзає. Намальоване багаття не зігріває. Ось що це. А яким воно повинно бути сьогодні, коли Він той самий вчора, сьогодні та навіки? А оце намальоване багаття. Хтось замерзає на смерть, а вони кажуть: “Подивись, яке в них було величезне багаття”. Та це ж не зігріє.

¹¹⁸ Бо те, що відбувалося в П'ятидесятницю, те, що відбувалося на початку Заповіту — те саме є сьогодні! І щойно Бог випрасує усі зморшки і Церква збереться разом — настане Підхоплення. Але в нас бракує віри навіть на Божественного зцілення, не кажучи вже про Підхоплення, бо геть усі заплуталися, хтось в *одному*, а хтось — в *іншому*. “Доктор *Такий-то* каже, що Воно означає *оце*. А мій проповідник каже, що Він був *Отаким*”.

¹¹⁹ А одна жінка нещодавно сказала: “Він звичайний шахрай”. Сказала: “Це мені сказав священник”. От прийшов би який її священник сюди, побачили б, хто шахрай. Так. Побачимо, хто шахрай. Прийдіть, перевірте це.

¹²⁰ От нещодавно, в Арлінгені, Техас, проводили служіння. І того вечора скрізь на всіх автах виявилися величезні

плакати, коли приїхав туди, з написом, що там буде ФБР, щоб викрити мене як шахрая. Бо там у Техасі було uzдоровлено одну дівчину. Вона була десь з півночі, і, ніби, десь за півтори тисячі кілометрів, десь аж з околиць Пенхендла. А це відбулося на півдні у Арлінгені, на кордоні. Приїжджас брат Бакстер, каже: “Брате Брангаме, — каже, — таких неприємностей ще не було — там під чотири чи п’ять тисяч людей”. І каже: “А ще, скрізь про те, що сьогодні тебе ФБР схопить на сцені та викриє як злочинця”.

Я кажу: “Звісно ж радий про це дізнатись”.

¹²¹ Каже: “Пам’ятаєш дівчину, котра уздоровилась одного вечора?”

¹²² А я повертався додому... йшов у номер. Почув, як хтось плаче, і озирнувся. Вирішив, що, може, когось скривдили. Плакала якась дівчина. Знову подивився. Кажу... Вертаюся, кажу: “Що з пані трапилося?” А там виявилось двоє дівчин, років по сімнадцять-вісімнадцять кожна, обійнялися, плакали.

¹²³ Кажуть: “Брате Брангаме!” Стало зрозуміло, що вони мене знають. Кажуть: “Ми, я привезла її аж сюди”. Каже: “Вона мала лягати до психіатричної лікарні”. А ця дівчина відвідала моє зібрання у Лаббоці, Техас. І каже: “Я була впевнена, що коли доведу її сюди і ви помолилися за неї, я вірила, що Бог уздоровить її”.

¹²⁴ А я думаю: “Оце віра!” І кажу: “Так, зараз, сестро, можна її...” І раптом кажу: “Ви приїхали сюди на жовтому родстері, це так?”

Каже: “Так!”

І я кажу: “Твоя мати інвалід”.

Вона каже: “Це так”.

Я кажу: “Ти належиш до методистської церкви”.

Вона каже: “Це чиста правда”.

¹²⁵ І я кажу: “Дорогою сюди ви ледь не перекинулися. Бо коли ви з цією дівчиною їхали, ви сміялися, там половина була з бетону, а половина — з асфальту, і ви повертали”.

Вона каже: “Брате Брангаме, це правда!”

Я кажу: “І ТАК КАЖЕ ГОСПОДЬ: ця дівчина уздоровлена”.

¹²⁶ А наступного дня запалало усе те містечко — вона ходила скрізь, розповідала кожному. Ясна річ, її там не знали, чи була вона в такому стані, чи ні. І далі того дня я... Брат Бакстер каже: “Брате Брангаме, — каже, — ті дівчини пакують валізи”. І він не знав одну річ, яка була відома мені. Наші гроші вичерпувалися. Я ж ніколи не дозволяв, щоб він про це заводив розмови. А одна з тих дівчин у позаминулий

вечір поклала дев'ятсот доларів в—в пожертви, і справи з грошами поліпшилися. І от, він про це не знав, не знає досі, але я про це знав. Розумієте? Що я. . . Бог сказав мені, що все буде добре.

127 І брат Бакстер каже: “Брате Брангаме, — сказав, — дозволь ліпше оголосити про збір”. Каже: “Тут вже були різні Божественні цілителі, та вони не соромилися збирати в цих людей”.

128 Я сказав: “Ні. В жодному разі. Не роби цього. Брате Бакстере, шойно оголосиш отакий збір грошей, ми з тобою одразу ж потиснемо руку один одному, як брати, і я піду один. Розумієш?” Я сказав: “Не роби такого”. Я сказав: “Богу належить худоба на тисячах пагорбів, Йому належить все. Я належу Йому. Він потурбується про мене”.

Він сказав: “Гаразд”.

129 І того ж самого вечора він каже: “Брате Брангаме, тільки подивись. Хтось. . . Та ти подивись! Тут один конверт, без прізвища, в ньому дев'ять стодоларових банкнот. Саме стільки, скільки потрібно закрити потреби”.

Я сказав: “Брате Бакстере”.

Він сказав: “Пробач мені”.

130 Тож тоді я знав, що то була ота дівчина. А далі—далі наступного дня брат Бакстер каже: “Брате Брангаме, вони там пакують свої речі, плачуть”.

Я сказав: “В чому справа?”

Сказав: “Краще сам піди та спитай”.

131 Я пішов до номеру, де вони були. Кажу: “В якому вони номері?” Пішов туди та постукав у двері. Почув, що вони плачуть. Постукав у двері, і та дівчина підійшла до дверей, каже: “Брате Брангаме, мені так шкода”. Каже: “Це через мене у вас ці проблеми”.

Я сказав: “Проблеми? Що сталося, сестро?”

Вона каже: “Та це я навела на вас ФБР”.

А я кажу: “Та невже?”

132 Каже: “Так”. Каже: “Певно то через те, що я надто багато свідкувала в місті сьогодні і таке інше”.

Я кажу: “Ні”.

133 А вона каже: “Таж, брате Брангаме, там ФБР, буде, вас викриють сьогодні”.

134 Я кажу: “Що ж, якщо я—якщо я щось порушую, мене треба викрити”. Бачите? Кажу: “Ясна річ. Якщо ж треба викрити проповідь Євангелії, що ж, це треба зробити”. Бачите? Кажу: “Я—я—я живу цією Біблією, якщо Біблія не каже. . . Ось моя оборона, ось це». Бачите? І сказав, а він. . .

Вона каже: “Та, — каже, — мені просто шкода за свої дії”.

Кажу: “Ти ж нічого не зробила, сестро”.

Вона каже: “А ви, хіба, не боїтеся йти туди?”

І я кажу: “Ні”.

Вона сказала: “Але ж там ФБР”.

135 Я сказав: “Та вони вже приходили до мене на зібрання, і одержували спасіння”. Я сказав: “Містер Ел Феррар . . .”

136 Капітан Ел Феррар, багато кому з вас відомо що він на вернувся у Такомі, штат Вашингтон, отримав спасіння, просто в тирі. Приїхав на зібрання, сказав: “Два роки я стежив за цією людиною. І чув про справи з грішми, і дослідив і перевірів усе”. І каже: “Це є Правда, до вас сьогодні промовляє не фанатик, ви чуєте Правду”. Каже: “Один поліціант, на моє прохання його дитину оглянув лікар, а далі вона була у молитовній черзі, — і каже, — дитині було сказано сам те, що з нею негаразд і що з нею сталось. І було сказано: “За вісім днів вона повернеться до школи”, — а це був поліомієліт. І каже: “На восьмий день ця дитина повернулася до школи”. Сказав: “Я стежив за ним два роки”, — це перед десятьма тисячами люду. Це все є. . . У книзі є світлина, те зібрання у Сіетлі. Він сказав: “Тож знайте, що ви чуєте не якогось релігійного шарлатана. Ви чуєте Правду”. Капітан Ел Феррар. І наступного дня я привів його до Бога, і він прийняв хрищення Духом Святим у тирі, просто у тому величезному приміщенні.

Кажу: “Може, з цією людиною буде те саме”.

Тож вона каже: “Ви боїтеся йти туди?”

137 Я сказав: “Боюся? Та ясна річ, ні. Ясна річ, ні. Чого це я маю боятися, коли на це мене вислав Бог? То Він Сам воює, а не я”. І от, я кажу: “А ви, прощу, не приходьте”. І от. . .

138 Того вечора прийшов на те згромадження, зала була заповнена вщерть. І підходить сторож, каже: “Пасторе Брангаме, я найняв десятеро дітей-мексиканців”. Сказав: “Ось, подивіться — ‘сьогодні ФБР викриє, що пастор Вільям Брангам є фанатичним релігійником’”, — чи щось таке. І каже: “Це було на кожній машині. Зібрали. . .” Каже: “Я найняв десятеро дітей-мексиканців, щоб зібрали оце все та принесли сюди”. Каже: “От потрапила б мені до рук ця людина!”

139 Я кажу: “Не хвилюйтеся, добродію. Богові потрапить”. Розумієте? Кажу: “Не переймайтеся”.

140 Тож він собі пішов. А я коли вийшов того вечора, ніколи не забуду цього, зайшов до кімнати. Я. . . Брат Бакстер заспівав *Ти лише вір*. Сказав: “Ось, брат Брангам сказав, щоб ми сьогодні вийшли звідси”. Сказав: “Я піду та сяду отам

далеко позаду”. Сказав: “Його сьогодні викриватимуть на цій сцені”. Сказав: “Я був свідком багатьох важких боїв з його участю, і бачив, як Бог заступався за нього”. Сказав: “Тож я—я піду сяду отам позаду”.

141 Виходжу я. Кажу: “Ось щойно прочитав тут дещо, кажуть, що мене сьогодні викриють на цій сцені”. Кажу: “Тож хай агенти ФБР зараз вийдуть та викриють мене на цій сцені”. Кажу: “Я тут заради захисту Євангелії, виходьте та викрийте мене”. Я чекав. Кажу: “Може, їх ще нема”. Мені все було відомо. Він ще у номері, до того, як поїхав, мені вже показав, що буде, розумієте. І кажу, сказав: “Мабуть, це трохи почекаю. Може заспіваємо гімн?” І хтось вийшов та заспівав.

142 Я кажу: “Пане агенте ФБР, ви тут чи надворі? Я чекаю на викриття. Підійдете сюди?” Ніхто не виходить. А я ж усе шукаю, де воно. Бо Господь повідомив, що то. А то були двоє проповідників-відступників, і я—я шукав. Побачив як у кутку висить чорна тінь. Зрозумів, де це. Подивився туди, і вона одразу пішла угору і отак охопила балкон. Один у блакитному костюмі, інший у сірому.

143 Кажу: “Друзі, це не ФБР. Яке ФБР діло до проповіді Біблії?” Кажу: “Ясна річ, жодного. Мене не мали викрити два агенти ФБР. Але викриття все ж буде — он вони там сидять, оті два проповідники”. І вони сховалися. Я кажу: “Та не ховайтеся”. І двоє здоровенних техасців вже хотіли йти туди схопити їх. Я кажу: “Ні, братове, це не стосується тіла й крові, заспокойтеся. Бог подбає про це”.

144 Кажу: “От, браття, послухайте, коли ви вже там, подивіться-но сюди”. Кажу: “Якщо... Ви написали, що я Симон-чарівник, що я чародійством зачаровую людей”. Кажу: “Коли ж я Симон-чарівник, тож ви мужі Божі. Вийдіть зараз сюди на сцену. І якщо я Симон-чарівник — нехай Бог вдарить мене смертю. А якщо я Божий пророк, виходьте сюди і нехай Бог вдарить смертю вас. Зараз побачимо, хто правий, а хто неправий. Виходьте зараз. Ми заспіваємо гімн”. Вони як вибігли звідти, і більше їх не бачили. Бачите? Я сказав: “Спробуємо. Якщо я Симон-чарівник — нехай Бог вдарить мене смертю. А якщо я Божий пророк, тоді Бог вдарить вас смертю, коли ви вийдете на сцену. Якщо я правдивий перед Богом, Бог вб'є вас на сцені”. Вони виявилися не такими дурнями. Так і є. Виявилися не настільки дурними. Вони чули повідомлення з інших місць. Це так. Тому знайте тільки те, що Бог це й досі Бог. Він відповідає.

145 От, ця відьма з Ен-Дору, вона викликала дух Самуїла. І Саул розмовляв з Самуїлом. Зараз можна дивуватися, як це можливо. Сьогодні це не можливо. Ні, панове. Бо

кров телят та козлів лише забезпечувала очікування до часу, коли все здійсниться. Коли людина помирала в ті дні . . . Проповідники, підтримайте мене, якщо вважаєте, що в Ньому так сказане. Коли людина помирала, якщо помирала під примиренням від тварини, і її душа йшла до Раю. І там вона перебувала до—до дня Відкуплення. І її душа перебувала там.

¹⁴⁶ Зроблю одну ілюстрацію. Хто читав мою статтю, чи статтю, яку написали про мене в *Рідерз Дайджест*, у номері десь за жовтень, листопад? Добре. Звернули увагу, як це відбулося? Звернули увагу, що тижні зо два чи три перед цим, була про оту відому медіум давнини, яку обстежували, про неї, про місс Пайпер. Читав хто-небудь, статтю місс Пайпер у *Рідерз Дайджест*? Хіба не дивно, як оті два духи. . .

¹⁴⁷ Скільки ще маю часу? Зовсім мало. Вже зайвих двадцять, треба квапитися. Я знаю, що у вас є. . . Дивіться, потерпіть мене хвилинку.

¹⁴⁸ Знаєте, є—є і неправдиве. Скрізь є правдиве й неправдиве. Коли б дав долар, і сказав: “Це справжній долар?” І ви подивився б на нього, то він мав виглядати доволі як справжній, інакше йому б не було віри. Це так? Тож він мав бути дуже добре зімітований би.

¹⁴⁹ І якщо Ісус сказав, що два духи в останні дні будуть такими схожими, що це звело б навіть самих Обраних, якщо можливо — релігійні люди. Зараз запам’ятайте. І от, нічого робити в отих старих хо- . . . фо- . . . холодних, формальних. Бо там лише зовнішній вигляд благочестя, розумієте. Але ці два духи, реальних духи, будуть дуже схожі, що це омануло б самих Обраних — бо за останніх днів вони діятимуть поруч один з одним. Чи сказав про це Ісус? Так.

¹⁵⁰ А зараз подивіться, друзі, я зроблю невеличку ілюстрацію. Подивіться ще трохи сюди. І будьте дуже уважні, бо розповім вам приклад, а далі ви його зрозумієте.

¹⁵¹ От, у *Рідерз Дайджест*, там написали, що я вийшов туди, там чекало на молитву дві тисячі сімсот людей. Ви ж читали статтю. А хтось приїхав з Канади, і мав малого хлопчика, якого возили до Майо та до Джона Гопкінса, поавжна хвороба мозку, через яку ось *так* в нього не діяли руки, та не рухалися ноги. І вони сказали: “Тут вже не допоможе ані операція, ані щось інше”.

¹⁵² Тож він повіз його назад до Канади. Він сказав: “Я не здамся”. Візьміть *Рідерз Дайджест*, номер за листопад, і вона називається *Чудо з Донні Мортон*. І—і потім сказано, що, там, що той—що той чоловік сказав: “Я не здамся, бо знаю зцілителя вірою на ім’я Уїлльям Брангам, завдяки якому двоє моїх глухонімих друзів почали чути та розмовляти”.

153 І він зателефонував, щоб дізнатися, де я в—в Америці. І я був у Коста-Месі, Каліфорнія. І це така стаття, що коли читатимете її, готуйтеся плакати. Вона просто розриває серце. Як він пробирався через снігові замети та все інше, з тим дитям! Він казав: “Увага, Донні”. Казав: “Ми не зазнали поразки”. А той хлопчик навіть не посміхався, ледве, отакий був результат хвороби. Казав: “Це не поразка, будемо прохати Бога. Ми підемо до Божого пророка та спитаємо в нього”.

154 І от, вони їхали крізь той сніг. І нарешті приїхали туди, і з ними їхала мати, а в них забракло грошей на літак, тому матір повернулася. А хлопчику з татом довелося їхати автобусом, і це аж з Вінніпегу, Канада, до Коста-Месі, Каліфорнія. І як вони приїхали змучені, і батько розповідає про те, як доводилося міняти пелюшки, а хлопцю коло семи-восьми років, геть зовсім безпорадний. І як він . . . не було можливості ані нагодувати, ані взагалі нічого, і казав, що синочок реагував тільки на його голос. І він бачив по очах, що він—він хоче посміхнутися, розумієте, і свідомий того, що він . . . Він розповідав йому, що бачить в Америці.

155 І коли вони приїхали до Каліфорнії, він у бюро для туристів розповів, що вони хочуть побачити. А там сказали: “Приїхали побачити Божественне що?” І великий знак питання.

156 Звісно, можна уявити, що скаже про це Америка, от. Розумієте, це ми, бачите: “Ми такі розумні! Розумієш, ми все знаємо, і не треба нічого розповідати. В нас все записано”. Бачите?

157 І от далі, отак: “Божественне що? Приїхали аж з Вінніпегу, Канада?” Та там вирішили, що це жахливо.

158 Як би там не було, газета дістала для них авто та відправила його туди. І казав, коли вони підійшли до черги, там, де це було, сказав, що на молитву чекали дві тисячі сімсот людей. Але сказав, коли вони побачили того скаліченого крихітку-хлопчика і того нещасного тат в картузі, в обшарпаному пальті, сказав, що усі просто відійшли вбік та поступився йому місцем. Коли він вийшов на сцену . . .

159 Молитовні картки передавати не можна. Треба самому приходити на зібрання та самому взяти картку. Якщо у черзі виявляють, що картку передано, молитовна картка скасовується. Розумієте? Бо треба прийти послухати інструкції та знати, як одержати це. А далі — все залежить од тебе. А для іншого брати не можна. Треба прийти, взяти її самому, тоді все почуєш. Якесь визначна людина скаже: “Якщо . . . Та, я не надто вірю в це. Але, може, коли Він уздоровить мене, я . . .” Бачите? І тоді на сцені виникне

сварка, тому отакі випадки вилучають ще до того, як виходити.

¹⁶⁰ А от, коли пішов цей хлопець, чи батько вийшов на сцену першим, Біллі в нього запитав про молитовну картку. А він не мав. Каже: “В такому разі мені дуже шкода, добродію”. Сказав: “Вам доведеться почекати”.

¹⁶¹ Він сказав: “Гаразд”. Сказав: “Я почекаю”. Сказав: “Я буду в черзі разом з усма, в такому разі”. Сказав: “Я не знав, що це так має бути”.

¹⁶² А я з кимось розмовляв, як раптом чую це. Бачу, що той батько йде, і кажу: “Що тут?”

Він каже: “В нього нема молитовної картки”.

А мені Деццо каже: “Поверни його”.

¹⁶³ Тож я сказав: “Приведи його сюди”. І підходить той батько, і слъози котяться по обличчю, неголений. І підходить, і про це написано в *Рідерз Дайджест*. Бачите? Я нічого не питаю, але одразу подивився дитині в обличчя, сказав дитині, звідки вона, що її возили до клініки Майо, і все про те, що з нею таке, наскільки вона хвора, і все інше.

¹⁶⁴ А батько заплакав і зібрався йти. І написали, що він вже залишав сцену і озирнувся, сказав: “Це правда, добродію”. Він сказав: “Але чи буде жити моя дитина?”

¹⁶⁵ Я сказав: “Цього я не можу сказати”. Я сказав: “Хвилинку”. Я побачив, як з’являється видіння. Я сказав: “Ви не захочете вірити цьому, бо і Майо, і Гопкінс сказали, що такий мозок оперувати неможливо, але я скажу вам, що треба зробити. Ви, завтра, їдьте з дитиною. А за три дні на вулиці зустрінете жінку-брюнетку, і та жінка спитає, що з дитиною. А далі вона розповість вам про якогось невідомого сільського лікаря, який зможе зробити цю операцію, а ви не захочете вірити цьому, бо в Майо відмовилися та сказали: ‘Це зробити неможливо’. Але для вашої дитини це єдина можливість — через силу Божу, ласку Божу та через ту операцію. Зараз, якщо ви вірите, що я Його пророк — ідіть і зробіть так, як я вам кажу”. Це як приклали фігові плоди до Езекії, і так далі.

Написали, що він повернувся й сказав: “Дякую вам”. Пішов собі.

¹⁶⁶ Минуло два дні чи більше, і одного дня він був на вулиці, і підійшла якась пані, сказала: “Що з вашою дитиною?”

¹⁶⁷ Сказав: “В неї хвороба мозку”. І далі отак розговорилися. І, так, вони—вони розмовляли, як все погано, розумісте.

¹⁶⁸ І він розповідав, що просто за декілька хвилин деццо сталося. Вона каже: “Добродію, я знаю, хто може зробити цю операцію”.

169 Він каже: “Таж, пані, від цього відмовилися брати Майо та сказали, що це неможливо”. Каже: “За це молився один чоловік на ім'я брат Брангам”. Каже: “Він помолився за дитину”. Каже: “Але ж, стривайте! Брюнетка, в сірому пальті”. Каже: “Це вона”. Каже: “Де цей лікар?” І йому розповіли. Відвезли його туди, і лікар зробив цю операцію, дитина одужала.

170 От, це з'явилося у *Рідерз Дайджест*, розумієте. І брати Майо запросили мене на приватну розмову у зв'язку з цим. Сказали: “Пасторе Брангам, що ви зробили тій дитині?”

171 Я сказав: “Нічого. Я навіть не торкався її. Я тільки розповів те, що Бог наказав мені розповісти їй. А той чоловік послухався”.

172 А дивно те, що чи за два тижні після цього, цебто за два тижні до цього, чи три, в *Рідерз Дайджест*, мабуть, за місяць перед цим була стаття про місс Пайпер. А це справжня відьма, чи медіум. От, бувають справжні, а бувають удавані. Ця жінка жила з 1897 року. Їй було вже більше ста років, в Нью-Йорку. . . і зовсім глуха. *Рідерз Дайджест*, візьміть. . . Здається, це надрукували чи за два місяці чи за місяць до моєї, і її можна знайти десь на початку осені. Містер Бакстер якось приносив її сюди. Коли б згадав, попрохав би його. . . чи то, знав би, що казатиму про оце, узяв би її з собою. Можу принести її вам. І вона сторінок на дванадцять або чотирнадцять. Це була просто звичайна домогосподарка. І якось, коли страждала, потрапила в стан трансу і почала розмовляти з мертвими. І ту жінку возили по цілому світу, скрізь. Її повезли до Англії. Навіть часто перевдягалися, і дивилися, чи будуть помилки та інше, і приходили, і когось надягали маску на обличчя — якийсь грек, а удавав з себе англійця. А вона розповіла йому все. І він—він—він хотів викликати когось зі своїх мертвих партнерів.

173 А от єдине, що вона. . . Це знав увесь світ, та було написано у *Рідерз Дайджест*, декілька вечорів тому, тобто декілька місяців тому, що один такий випадок був викритий. Якийсь чоловік, мав поцілувати руку духа своєї матері, а наступного дня в поліційному суді було доведено, що він поцілував якийсь шматок марлі. Багато хто удає з себе медіума! Та здебільшого то звичайні вуличні шарлатани, які, по-перше, взагалі не медіуми. То просто фальшиві актори. Але бувають справжні медіуми.

174 І серед нас, віруючих, є достатньо акторів з обох боків. От, ще трохи посидьте тихо.

175 І зараз зауважте, що місс Пайпер — справжня медіум. І в тому часописі написали: “Не лишається сумнівів тільки щодо одного, що коли людина помирає — вона не мертва. Вона

десь перебуває, бо та жінка викликає її духа та розмовляє з людьми”.

176 “А що ж це вона робить, брате Брангаме? Ти віриш у це?” Так, панове. Це сказане в Біблії, тому я цьому й вірю. Та вона від диявола. Спіритизм притаманний дияволу. А зараз зауважте, подивіться на ці дві статті.

177 От ще побачили б ви скільки до мене надійшло листів, далі, як після статті про неї надрукували статтю про мене. Хіба ж не дивує, що Бог про оце каже саме перед кінцем часу? А *Рідерз Дайджест* видається на кожній мові під небесами. Бачите? Зверніть увагу, хіба ж не дивно, що вони вийшли одна за одною?

178 І от приходять листи, пишуть: “Таж, брате Брангаме, от і видно, що ви звичайний медіум”. Пишуть: “От і доказ. От подивіться, ви ж казали тій жінці, де вона знайде. . . А *оця* жінка, що?”

179 Я написав: “Стривайте”. Я зробив офіційного листа, — (вибачте), — щоб надіслати людям. Я написав: “Отак ви багато знаєте, проповідники”. Я сказав: “Вам замість охрищення тіла треба христити мозок”. Так і є. “Ані зупинитися, щоб подумати. Ані намагається це розглянути”.

180 Отак вони робили у інші часи. Побачили Ісуса. Знали, що Він може. . . що Він знає таємниці сердець. Він знав через що вони отак поводитися. І сказали: “Він головує над бісами. Він Вельзевул, найліпший з усіх провісник”. Навіть не спробували зупинитися, щоб якимось чином з’ясувати, зрозуміти, що то був Син Бога. Їм бракувало духовності оце збагнути. От і все, вони цього не второпали. Це ж ясно, бо Ісус мав приїхати в Єрусалим верхи на мулі і так далі, та вони чекали другий Прихід.

181 І те ж саме сьогодні! Вони не помічають реальність. Алллуя! Це так. Я знаю, що Бог зараз тут, і розумію, що вас дуже затримую, та це обов’язково треба зрозуміти, друже. Бо коли вже не побачимось, ти мусиш знати, що таке демони, мусиш розуміти, де Правда і де помилка. І це так схоже, що треба позначити кордон між цим.

182 Зараз не забувайте, що це не десь далеко на *цьому* кінці, наприклад, у фарисеїв, чи десь далеко на *тому* кінці. Це просто коло дверей, просто поруч. За цим треба дивитися. І от, якби я взяв. . .

183 Розглянемо оці два випадки. Якби я взяв і дав тобі долар, ось, якби я дав тобі фальшивий долар. Наведу отакий приклад, щоб було зрозуміло. Перше, що треба зробити, якщо ти не дурень, якщо береш долар та подивився на нього, по-перше, ти б помацав його та подивився, з чого він зроблений. Це так? Подивився б, з чого його зроблено. Подивився чого він вартий. Справжній долар не роблять

зі звичайного паперу, там папір з шовком, розумієте. І по-перше треба було б пересвідчитися у його вартості. Це перший показник.

¹⁸⁴ І зараз застосуємо це *отут*, і *отут* розглянемо, як Господь звертається до нас.

¹⁸⁵ І от подивіться, перше, що треба побачити, це що все . . . Подивимося на цю статтю. Протягом усіх п'ятидесяти з чимось років, коли вона провіщала та викликала духів померлих, вона жодного разу не згадала про Бога, Христа, Божественне зцілення, визволення, Суд, ні про що інше. Це тільки збудження та брак здорового глузду.

¹⁸⁶ А *отут* – увесь час Бог, Суд, Прихід Ісуса, Божественне зцілення, сила Божа, визволення. Подивіться на вартість. Ви не побачите, щоб провісники та відьми проповідували Євангелію. То що ж сталося з людьми? Це ж треба! Подивіться!

¹⁸⁷ І що дійсно треба зробити, коли хочеш пересвідчитися, справжній той долар чи ні, якщо на вигляд він дуже схожий, треба записати його номер та надіслати до монетного двору. І коли буде такий номер, як і на ньому, тоді за ним справді стоїть долар зі срібла. Це ж так?

¹⁸⁸ Так тоді, брате, візьми її чини та принеси до Біблії, виявиться, що це відьма з Ен-Дору.

¹⁸⁹ А коли узяти те, що відбувається тут, принести оце, виявиться, що це є у цій Книзі в Монетному Дворі – “Ісус Христос вчора, сьогодні та навіки той самий”. Ясна річ, це ті ж самі Його чини! Він не ходив і не робив безглузді речі, і не дунив людям голови. Це відбувалося на добро – щоб комусь допомогти, щоб когось припровадити до Бога. Амінь! Це не паразитне “амінь”, але *амінь* означає: “так воно є”. І я . . . Я вірю Йому. Я знаю, що Воно Правда.

¹⁹⁰ І от подивіться, ось воно, прошу. А зараз швиденько, бо не хочу вас більше затримувати.

¹⁹¹ Ось, наведу тут ілюстрацію, таку уявну ілюстрацію. Тут беззупинно рухається маса, саме *отут*, яка пливе за течією життя. І от, дивіться. Це канал. Зараз будьте дуже уважними, щоб не прогавити. Проходить ось *так*. І от, у цьому каналі мешкають смертні істоти, ми з вами. От, усередині, подивимося, що там. Там купа безглуздох речей та всього іншого, але час від часу пробивається світло. І тоді видно темряву та вулиці, де є розваги та флірт, це біси захоплюють людей. Та вони чудово вдягнені, ви це, і такі вже культурні, що аж не знаю, блискучі вчені, але це все одно диявол. Проте там усередині є і народжені наново.

¹⁹² І от, на людей у цьому каналі здійснюється вплив з двох різних боків. От, з цього боку, який розташований *отут*

містяться три. І з того боку, який розташований *отут*, містяться три.

¹⁹³ Тож, якщо перші отут з *цього* боку — це душі *неправедних*, це коли людина помирає, йде до певного місця чекати на суд. Ісус ходив і проповідував отим душам, які знаходилися у тій в'язниці. Далі — там демони. Далі — диявол у пеклі. Повертаємося, перше, ось, це ті духові істоти, духи мертвих людей, які не покаялися. Вони чекають на Суд. Їхній здобуток це безглузді речі та їхні вчинки.

¹⁹⁴ А от звідси, з Висоти, здійснюється вплив на християн. Це приклад. Отут вище ще є Дух, Дух Святий, Духова істота Людини, Христа Ісуса. Дух Святий, Дух Святий впливає на Свою Церкву в цьому царстві смертних.

¹⁹⁵ Диявол впливає на людину за допомогою *оцих* духів. Зараз, дивіться, далі Анголи. Далі — Бог. І от на кожного смертного отут впливає якийсь з цих світів. Ви ж розумієте, про що я кажу?

¹⁹⁶ І що робила ота жінка — вона проривалася в оту сферу. І розмовляла з тими людьми, які перебували під владою бісів — духів отих анголів, котрі впали на початку, які тоді, у минулому, на початку, не покаялися, та віддали свою істоту під їхню владу. І вони чекають на Суд.

¹⁹⁷ А *оці*, що отут, є під впливом та народилися наново від Духа Божого. І диявол має своїх пророків, а Бог — Своїх. Розумієте, про що я кажу? Про вплив, і рухаємося далі. Зупинимось, щоб розрізнити це. Ісус, коли Він був тут на землі. . .

¹⁹⁸ І от, сьогодні, неможливо прорватися в те царство та у тому царстві знайти праведника. Це неможливо, бо праведників, які до цього були в Раю, там вже нема. Ні, панове. Рай зник, коли Кров Ісуса приборала його. Ви ж подивіться. Оце ж так!

¹⁹⁹ Це ж уявити, як Ісус, коли Він помер, що Він пішов та проповідував душам, які були там були ув'язнені. Він помер — грішник, який не знав гріха, однак це наш гріх був на Ньому. І Бог, за Його гріхи, скерував Його до пекла. В Біблії сказано: “Він пішов та проповідував душам”.

²⁰⁰ Люди кажуть: “Брате Брангаме, я не можу цього зрозуміти”. Кажуть: “Ісус воскрес третього дня. Він помер у п'ятницю вдень і воскрес у неділю вранці, таж це Він був мертвий лише один день”.

²⁰¹ Він сказав: “Протягом того часу”, — бо Він мав одне місце Писання у Біблії, на яке Він міг спиратися. Бо ж Давид, людина, яка згодом відступила, проте це був спасений, але пророк, під натхненням Божим, сказав: “Я не залишу Його душі в шеолі й не дам Моєму Святому побачити тління”. І він

знав, що тіло почне тліти за три дні й ночі. А Бог вже сказав пророкові: “Він не побачить тління”...?.. [Порожнє місце на стрічці—Ред.]

Аллілуя! Він прийняв Боже Слово. Ним Він щоразу завдавав поразки сатані. Словом Божим Він завдав поразки смерті. Аллілуя! Він завдав поразки смерті. І коли Його вбили, і Він помер, грішник, мої гріхи й твої гріхи були на Ньому, Він пішов униз, уявляю, як Він стукає у ті двері там.

І виходять отті душі пропащих та кажуть: “А Ти Хто?”

²⁰² Він каже: “Чому ви не послухали Еноха? Чому не послухали тих інших пророків, які проповідували?” І їхню провину було доведено. “Я Син Бога, який був живий. Я... Моя Кров пролилася. Я прийшов звістити вам, що Я виконав все те, що про Мене казали пророки”. І далі просто повз демонів до самого пекла, забирає в диявола ключі від смерті і пекла, вішає їх Собі на пояс, повертається назад нагору. Аллілуя!

²⁰³ Вже настає поранок. Аллілуя! Зараз намалюємо невеличку ілюстрацію. Поранок, а в Раю знаходилася ще одна група. Зараз її там нема.

²⁰⁴ От, ви, поважні друзі-католики, які вірите у заступництво святих. Якщо у себе в церкві розмовляєш зі святим, та людина – грішник, вона у пеклі, чи—цебто чекає свого суду. А якщо це святий – він у славі Божій і відгукнутися не може. Це так. Я можу довести це. Бо кров телят не усувала гріх, але Кров Ісуса позбавила гріху.

²⁰⁵ Уявляю, як Ісус піднімається нагору туди, до Раю, де Авраам з минулого, Ісак, та Яків, та решта – Самуїл, та всі інші. Уявляю, як Він стукає у двері. [Брат Брангам шість разів стукає по кафедрі—Ред.] Амінь! Як я це люблю. Та я просто... аж так напинає піднесення. Уявляю, як Він зазирає туди. Уявляю, як той каже: “Хто там? Це Хто там?” Він каже: “Це каже Авраам. А там Хто?”

²⁰⁶ “А Я Насіння Авраама”. Амінь. Уявляю, як Авраам підходить до дверей, відчиняє двері. Він каже: “Я Насіння Авраама”.

Даніїл каже: “Ти ж диви! Таж це той Камінь, котрий я бачив, який відірвався від гори”.

²⁰⁷ Уявляю, як Єзекиїл каже: “Ось Він! Я бачив Його, немовби як порох в Нього під ногами, хмари рухалися, коли барани... плескали в долоні, листя, і всі вигукували”. Та уявляю різних в Раю, які чекали на Нього.

²⁰⁸ Уявляю, як Він каже: “Ходімо! В Єрусалимі вже світає. Звідси треба виходити. Ми підемо угору, бо ви вірили у кров телят та козлів, чекали на час Моєї Крові. Але ось Моя Кров пролита на Голгофі. Я втілений Син Бога. Всі борги

гріха виплачено. Шлях назовні відкритий!” Аллілуя! Слава Богові!

²⁰⁹ Уявляю, як Авраам бере Сарру під руку, і вони одразу виходять! Це від Матвія 27, коли він вийшов, уявляю, що вони трохи затрималися десь у Єрусалимі. І, раптом, уявляю, Каяфа та інші стоять на вулиці, розмовляють: “Є чутки, що отой воскрес. Гей, а це хто отам іде, отой парубок, ота дівчина?”

²¹⁰ Вже не старі, це були Авраам з Саррою. І вони зникли. Подивилися: “Хтось за нами стежить”. Вони могли зникати, саме як Він проходив крізь стіну — тіло такого самого роду. Аллілуя! Так і є. І ось усі пророки та інші: ходять, дивляться на місто.

²¹¹ А Ісус пішов далі угору, цебто вище зірок, місяця, хмар, та забрав у полон бранців, дав дари людям. Ісус сидить сьогодні праворуч від Отця, зайшов аж туди, сів там, доки всіх Його ворогів не буде покладено підніжком ніг Його.

²¹² І сьогодні, мій любий друже-християнине, демони діють скрізь. І Дух Божий одразу ж починає діяти на протипагу цьому. Аллілуя! Ось, прощу. Газети, та збірники, та все інше оголошують це. Це бачать. Не можуть зрозуміти, що це. А що ж це таке? Передвістя великої проби сил між Богом та дияволом, яка настане дуже скоро. Переходь на бік Бога та приведи до ладу серце. Амінь.

²¹³ Ось недавно я був у Толедо, Огайо, проводив зібрання. Вже закінчуватиму.

²¹⁴ Зрозуміли те, що я казав про демонів? Вони діють. Вони дуже релігійні, такі вже релігійні! Та вони щонеділі ходять до церкви, повторюють Апостольське віровчення та співають Славослов'я. Ви що, релігійні, аж далі нікуди!

“Брате Брангаме, вважаєш, що це Правда?”

²¹⁵ Отакий дух повісив Ісуса Христа на хрест. І Ісус сказав: “Ви від свого батька — диявола”.

²¹⁶ Зараз дехто каже: “Та антихрист це Росія”. Яка там! Росія не антихрист. Бо антихрист буде таким релігійним, що, якби можливо, це одурило б самих Обраних.

Не забувайте, що Бог забирає Свою людину, але не Свій Дух. Диявол забирає свою людину, але не свій дух. Отож, ось воно, прощу. Робіть як знаєте. Я несу відповідальність тільки за цю Правду.

²¹⁷ Демони діють! Вчора я розглядав їх у фізичній сфері. Сьогодні показую вам у духовній сфері, де вони перебувають у царстві релігії. Коли вони отам, їх називають раком, і називають *так, отак* та *інакше*, але я вам довів по Біблії, що це біси. А отут сьогодні, ось вони знову у царстві релігії, дуже релігійні, дуже богобоязні.

218 Брате, от розпочав би та замислився б. Каїн, це самий початок, був дуже релігійною людиною. Ісав був дуже релігійною людиною. Юда був дуже релігійною людиною. Це релігія. Це не зовнішній світ. Це просто у наших лавах. Будьте уважні, бо це сфера бісів! Може, колись згодом зможу це торкнутися цього. Вже пізно.

219 Не засуджуйте нікого. Любіть усіх. Коли не можете любити від всього свого серця – Христа в вас немає.

220 У Толедо, Огайо, я пішов до ресторану. Я харчувався в одному закладі, маленький ресторан данкерів, німецьких баптистів, чудовий затишний куточок. Там було дуже добре. А в той день по обіді вони зачинилися, бо пішли до недільної школи. І позаяк було зачинено, довелося йти до світського закладу на іншому боці вулиці, і я зайшов туди. І я знаю, що в Огайо заборонені азартні ігри. А там стяв поліцейський штату в обіймах з дівчиною, поклав руку їй на живіт, грав на гральному автоматі. Закон наших штатів та країни, геть знищений. Як прикро!

221 Надіюся, що на Христі, на твердій Скелі стою, все інше – то пісок, що провалюється. Усе зруйноване. Це так.

222 Подивився углиб, а там вродлива панянка, може, підліток, дев'ятнадцять, вісімнадцять-дев'ятнадцять років. І що ті хлопці витворяли за столом – це просто жах. Стою собі. І на мій подив, сів, бо підійшла пані, сказала: “Вам знайти вільне місце?”

Я сказав: “Дякую. Я прийшов поснідати”.

223 І сиджу на стільці, а там сидить пані похилого віку, стара як моя мати, п'ятдесят п'ять-п'ятдесят вісім років. Вбрана у якийсь той коротенький жах, який зараз носять.

224 Переконають, що це модно. Наука каже: “Ви з'їхали з глузду”. Ясна річ, це не модно. Це лише бажання оголитися. Це сором, ганьба. Пані в таке не вбралася б. Жінка вбралася б, а не пані.

225 І далі, тож далі вони. . . ось вона там сидить. Немічне тіло, обвисла шкіра. На губах був якийсь орхідейний манікюр чи як його звуть. І коротка зачіска, як у чоловіка, зачесане догори волосся, а в Біблії сказане, що це сором. І жінка, яку чоловік. . .

226 В Біблії стверджується, якщо жінка постриже волосся, чоловік має право позбутися її через розлучення, бо вона невірна йому. Треба якось буде проповідувати Біблію. Сказано: “Якщо стриже косу – безчестить свого чоловіка”. Якщо чинить безчестя, її слід позбутися. З іншою одружитися не можна, але цю можна залишити. Оце так! Слушайте, це, дуже не сприйнялося, я це відчуваю. Але ж це Правда.

227 Таж колись це було отак у товаристві віруючих у Духа Святого, але ж зараз заплющили очі. Один старий брат колись казав: “Очі геть заплющили, нічого вже не бачимо, домовились з гріхом вже ми. Очі геть заплющили і вівці геть забігли, таж звідки узялися тут козли?” Бо очі заплющені. Ось у чому справа. То ви заплющили очі, до церкви домішався цей світ. Це саме як моавитяни і так далі, та Валаам, і як він їх змішав разом, докладно те саме сьогодні. І церкву геть занечищено, і П’ятдесятницький період, а це Лаодикійський період, який стає літеплим, і вивержений з Божих уст. І з усієї цієї групи Бог кличе Свій залишок, забирає Її Додому, докладно так, саме так, завдяки воскресінню.

228 І от вона сидить там, обличчя усе в манікюрі з губ, і нагорі ось так. А над очима якась чорна гидота, і сама спітніла. І певно ця нещасна вже мала, мабуть, правнуків. І сидить з двома старими, і в одного з них на шиї був такий здоровенний шарф, а це було у червні, отак сидів. І він підвівся, і вже був напідпитку, і вона теж нетвереза. І вона сиділа, дивилася.

229 А я думаю: “О Боже! Боже, чому Ти не зітреш оце з мапи? Чому Ти не зітреш? Невже моя крихітка Шарон. . . Моє дитя, моя мала Сара та моя мала Ребека мають рости в отакому поколінні, щоб стикатися з отаким?” Думаю: “Та он подивись в оті парки та будь-де, та що там відбувається”. Думаю: “О Боже! Який я радий, якщо це була Твоя воля, що Ти забрав Шарон. Невже моя мала Ребека та маленька—мала Сара мають рости в отакому?” От, а ті люди себе називають. . . співають в хорі і так далі. І думаю: “Хіба це не сором?” Думаю: “Боже, як Твоя Свята праведність витримує це? Твій праведний гнів мав би прилетіти сюди та—та висадить це місце у повітря”.

230 І почув, як каже Ангол Господній: “Йди-но сюди”. Я пішов туди. І коли Він усе зробив, що хотів, я відчув себе іншою людиною. “За що ти її засуджуєш?”

Я сказав: “Подивись на неї, яка вона”. І ось що Він. . .

231 Я побачив видіння. Я побачив земну кулю, *отаку*, круглу, іншу земну кулю. Але в земної кулі *отам* навколо була веселка, і то була Кров Христа, яка захищала від Божого гніву. Він таке б не подарував, Він—Він негайно знищив би оце все, бо Він сказав: “Дня, коли скуштуєш від нього, того дня ти помреш”. Тож Він це зробив би.

232 І я тоді отак думав. Я побачив себе. Хоч я такого не робив, я все одно був грішником. І тоді Кров Ісуса Христа слугує нам як бампером. Розумієте? Що коли я грішив, мої гріхи били Його аж здригалася Його мила голова, і я бачив, як котилися сльози та Кров. “Пробач йому, Отче, він не відає, що робить”. А я ще щось зроблю та вдарю по Ній. “Пробач йому, Отче”.

233 Якби це обминуло Його — мене було б знищено. І якби я не прийняв Його благодаті, і у той день, коли моя душа випливе за межі цього, мене вже засуджено. Бо я відкинув. Липається тільки суд. Засуджений, мені вже винесений вирок. Бо Бог сказав: “Дня, коли скуштуєш від нього, того дня помреш”. І вирок справедливий. Ось де зараз відбувається розгляд справи — твоє ставлення до Христа.

234 І далі я подумав: “Так, це так і є”. І побачив, як я одного дня підповз до Нього. Побачив, що там лежить моя стара книга, грішника, у ній було все записано. Зрозумів, що все це через мої гріхи, і як я сказав: “Господи, Ти пробачиш мені?”

235 Сягнув Своєю рукою Собі в бік, узяв Крові, написав згори та записав: “Пробачений”. Закинув її в море забуття, щоб більше вже не згадати про неї. Вона зникла назавжди! Він сказав: “Я пробачив тебе, а її ти засуджуєш”.

Це змінило мені уявлення. Я сказав: “Господи, змилуйся”.

236 Коли з нього вийшов, підійшов туди та сів. Кажу: “Доброго дня, як в пані справи?”

Вона каже: “А, привіт”.

237 І кажу: “Вибачте, — кажу, — я пастор Брангам, служитель”.

Вона каже: “Ох, пробачте. Пробачте, пасторе Брангаме”.

238 Я кажу: “Пані”. Розповів, що сталося. Кажу: “Я стояв там, і засуджував вас і думав: ‘Як жахливо!’ Мабуть, у вас є діти”.

Вона каже: “Є”.

239 Я кажу: “Чому ж ваш шлях пішов хибно?” Вона почала розповідь, від якої в будь-кого розірвалося б серце. Я кажу: “Я—я питав Бога, чому Він не знищить оце на землі. Це ви отут з отими двома п’яними чоловіками, і самі п’яні”. І кажу: “Одного дня... Божий гнів затримує ота Кров. Ви колиш помрете. І в такому разі, зараз ви—ви маєте вибір — можна відкидати чи прийняти”. Кажу: “Але одного дня ваша душа вийде туди, де не буде милості. І якщо помрете у власних гріхах, вас вже засуджено, і підете до пекла”.

240 Знаєте, що? Та жінка тихенько злізла зі стільця там, у ресторані. Такого молитовного зібрання ще не було ніколи в житті, і вона прийшла до Христа. І про що ж це? Не треба засуджувати, подайте таким Євангелію. Вони під владою демонів, це смертні у цьому царстві. На них здійснюється вплив звідти. А наш вплив згори. Тож застосуємо свій хист на завоювання інших для Христа.

241 Наш Небесний Отче, дякуємо Тобі за Твою добрість та ласку. Мені шкода, Господи, що, можливо, люди, я тут їх

отак довго тримав. Але, через те, що це останнє з цих денних зібрань, хотів розповісти їм про “демонів”, і багато цього напхав за один раз, в одній проповіді, та, може, вони зможуть збагнути з отого чи отого, та зрозуміють, що я мав на увазі. Тобі відомо, з якими намірами у серці я це казав.

²⁴² Хай люди вийдуть звідси цього вечора, і чоловіки з жінками уважатимуть на кожний свій рух, але житимуть щасливими та вільними. Нехай вони знатимуть, що Бог їх спас. І нехай чекатимуть на Нього, забудуть всі теорії та про все інше, що їх оточує, та живуть мирно, і помірковано, та у страхі Божому. І далі, Боже, коли Ти захочеш застосувати їх для чогось, щоб Ти міг безпосередньо промовити до них та надіслати їх де Тобі потрібно, або що Ти від них хочеш. Нехай люди будуть покірливими та знайдуть Христа у серці. Пробач нам, Господи, наші недоліки, кожному.

²⁴³ І ми знаємо, що—що сатана ходить скрізь, немов лев, що рикає, поглинає все, що він захоче, вбраний релігійні мантії. О Боже, ці бідні діти, дивися за ними скрізь. Вони не захищені та не сховані від людей. І прохаю Тебе, Боже, бути ласкавим до них та спасти усіх пропащих, уздоровити хворих. І, Боже, я знаю, що ці біси хвороби нападають на Твоїх дітей, за яких, для цього випадку, Ти вчинив відкуплення. І у випадку, якщо через усіх тих бісів вони згрішать, Ти маєш відкуплення. І прохаю Тебе його подарувати в Ім'я Ісуса. Амінь.

Чи є тут . . .

ДЕМОНОЛОГІЯ — РЕЛІГІЙНА СФЕРА UKR53-0609A
(Demonology — Religious Realm)

Ця проповідь Уїлльяма Марріона Брангама, яку він проповідував англійською мовою вдень у вівторок 9 червня 1953 року в Амфітеатрі Роберта Парка у Конерзвіллі, штат Індіана, США, була узята з магнітофонного запису та занотована без скорочень. Переклад на українську мову та розповсюдження здійснює Voice Of God Recordings.

UKRAINIAN

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва “Voice Of God Recordings” є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org